

Máté könyve a Messiás Jézus életéről, haláláról és feltámadásáról

Könyv a Messiás Jézusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről:

Ábrahám nemzette Izsákot. Izsák pedig nemzette Jákobot. Jákob pedig nemzette Júdát és az ő testvéreit. Júda pedig nemzette Fáreszt és Zerakhot Támártól. Fáresz pedig nemzette Heszrómot. Heszróm pedig nemzette Arámot. Arám pedig nemzette Aminádábot. Aminádáb pedig nemzette Nákhsónt. Nákhsón pedig nemzette Szalmónt. Szalmón pedig nemzette Boázt Rákhábtól. Boáz pedig nemzette Óbédet Rúthtól. Óbéd pedig nemzette Jisájt. Jisáj pedig nemzette Dávidot, a királyt.

Dávid pedig, a király nemzette Salamont attól, *aki Úrijáhé volt*. Salamon pedig nemzette Rekhoboámot. Rekhoboám pedig nemzette Abijáht. Abijáh pedig nemzette Ászát. Ászá pedig nemzette Jehósáfátot. Jehósáfát pedig nemzette Jórámot. Jórám pedig nemzette Uzzijáht. Uzzijáh pedig nemzette Jóthámot. Jóthám pedig nemzette Akházt. Akház pedig nemzette Hezekijáht. Hezekijáh pedig nemzette Manassét. Manassé pedig nemzette Ámónt. Ámón pedig nemzette Jósijáht. Jósijáh pedig nemzette Jekonjáht és az ő testvéreit a babiloni fogságbavitelkor.

A babiloni fogságbavitel után pedig Jekonjáh nemzette Seáltielt. Seáltiel pedig nemzette Zerubbábelt. Zerubbábel pedig nemzette Abihúdot. Abihúd pedig nemzette Eljákimot. Eljákim pedig nemzette Azzurt. Azzur pedig nemzette Cádókot. Cádók pedig nemzette Ákhimot. Ákhim pedig nemzette Elihúdot. Elihúd pedig nemzette Eleázárt. Eleázár pedig nemzette Matthánt. Matthán pedig nemzette Jákobot. Jákob pedig nemzette Józsefet, Máriának a férjét, akitől született a Messiasnak mondott Jézus.

Az összes nemzedék tehát: Ábrahámától Dávidig tizennégy nemzedék, és Dávidtól a babiloni fogságbavitelig tizennégy nemzedék, és a babiloni fogságbaveltől a Messiásig tizennégy nemzedék.

A Messiás Jézusnak a születése pedig ily módon volt, mert *miután* el lett jegyezve az ő anyja, Mária Józsefnek, *még* mielőtt egybekeltek volna, várandósnak találták a Szent Szellemről. József pedig, az ő férje, *mivel* igazságos volt és nem akarta őt nyilvánosan megszégyeníteni, titokban szándékozta elbocsátani őt. Mikor pedig ezeket fontolgatta – figyelj! –, az Úr angyala álomban láthatóan megjelent neki, *s közben ezt* mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert ami benne fogant, a Szent Szellemről van. Ő pedig fiút fog szülni, és az ő nevét Jézusnak fogod hívni, mert ő fogja megmenteni az ő népét az ő bűneiktől.” Ez pedig mind *azért* történt, hogy beteljesedjen az Úr által az *isteni*

szóvivőn keresztül kijelentett *beszéd*,¹ aki ezt mondta: „Figyelj! A szűz várandós lesz és fiút fog szülni, és az ő nevét Immánuelnek fogják hívni”, ami lefordítva: Velünk az Isten. *Amint* pedig József felkelt az alvásból, úgy tett, ahogyan elrendelte neki az Úr angyala, és magához vette az ő feleségét. És nem ismerte őt *testileg*, míg meg nem szülte az ő elsőszülött fiát. És József az ő nevét Jézusnak hívta.

Miután pedig Jézus megszületett a júdeai Betlehemben, Heródes király napjaiban – figyelj! – ezoterikus mesterek érkeztek Keletről Jeruzsálembe, akik *folymatosan* ezt mondták: „Hol van a megszületett királya a zsidóknak? Mert láttuk az ő csillagát Keleten és jöttünk leborulva hódolni neki.”

Ahogy pedig ezt meghallotta Heródes király, zaklatott lett, és vele együtt mind az *egész* Jeruzsálem. És *miután* összegyűjtötte a nép főpapjait és írásmagyarázóit mind, kifaggatta őket *arról*, hogy hol születik meg a Messiás. Ők pedig ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben”, mert így lett megírva az *isteni* szóvivőn keresztül: „És te Betlehem, Júdea földje, semmiképp sem vagy a legkisebb Júdea fejedelmei között, mert belőled egy *olyan* fejedelem jön ki, aki juhászként fogja legeltetni az én népemet, Izraelt.”

Ekkor, *miután* Heródes titokban *magához* hívta az ezoterikus mestereket, pontos választ kért tőlük a csillag láthatóságának időszaka *felől*. És *amint* elküldte őket Betlehembe, ezt mondta: „*Amint* elmentetek, pontosan kutassatok a gyermek után, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok hírül nekem, hogy én is, *amint* odaértem, leborulva hódoljak neki.”

Ők pedig, *amint* meghallgatták a királyt, elmentek, és – figyelj! – a csillag, amit Keleten láttak, előttük járt, amíg (*amint* odaért) meg *nem* állt a *hely* fölött, ahol volt a gyermek. *Amint* pedig látták a csillagot, igen nagyon megörültek. És *amint* bementek a házba, megtalálták a gyermeket Máriával, az ő anyjával, és földre esve hódoltak neki. És *miután* kinyitották a kincsesládáikat, *felajánlva* ajándékokat hoztak neki: aranyat és tömjént és mirhát. És *mivel* álomban *azt az* isteni üzenetet kapták, hogy ne térjenek vissza Heródeshez, más úton vonultak vissza az ő hazájukba.

Miután pedig ők visszavonultak, – figyelj! – az Úr angyala láthatóan megjelenik álomban Józsefnek, s *közben* ezt mondja: „*Amint* felkeltél, vedd magadhoz a gyermeket és az ő anyját, és futva menekülj Egyiptomba, és legyél ott, míg csak *újra* nem szólok neked, mert Heródes *arra* készül, hogy megkeresse a gyermeket

1 Kijelentett beszéd: A görög *ῥέω* (e.: „hreó”) szó főnévvé módosult melléknévi igenév alakja. A „hreó” kettős jelentésű: ‘folyik’ illetve ‘kimondva beszél’, és arra utal, hogy az isteni szóvivő folyékonyan kapja és mondja ki a kijelentést. A ‘Kijelentés’-ként fordított *ῥήμα* (e.: „hréma”) is ebből származik, ami a beszédet az aktuális kimondottsága felől közelíti meg, tehát inkább élőszó, ami elbeszélés, vezetés vagy parancs is lehet, szemben a „logossal” (gör.: *λόγος*), ami sokkal inkább ‘konceptió’, ‘leszögezett beszéd’, ebben a fordításban ‘Kinyilatkoztatás’.

az ő elpusztítására.” Ő pedig *miután* felkelt, magához vette a gyermeket és az ő anyját éjszaka, és elvonult Egyiptomba, és ott volt Heródesnek a haláláig; hogy beteljesedjen az Úr által az *isteni* szóvivőn keresztül kijelentett *beszéd*, aki ezt mondta: „Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.”

Ekkor Heródes, miután *úgy* látta, hogy gúny tárgyává tették az ezoterikus mesterek, igencsak haragra gerjedt, és *embereit* kiküldve megölte mindazokat a fiúgyermeket, akik Betlehemben és annak minden határában *voltak*, a kétévesből és azalattiból, azon időszak alapján, ami *felől* pontos választ kért az ezoterikus mesterektől. Ekkor teljesedett be a Jeremiás, az *isteni* szóvivő által kijelentett *beszéd*, aki ezt mondta: „Hang hallatszott Rámában: nagy riadalom és sírás és ke-sergés: Rákhel siratta az ő gyermekeit, és nem akart megvigasztalódni, mert ők már nincsenek többé.”

Amikor pedig Heródes *élete* véget ért, – figyelj! – az Úr angyala álomban láthatóan megjelenik Józsefnek Egyiptomban, *s közben* ezt mondja: „*Amint* felkeltél, vedd magadhoz a gyermeket és az ő anyját, és menj Izrael földjére, mert meghaltak a gyermek lelkét *halálra* keresők.” Ő pedig *amint* felkelt, magához vette a gyermeket és az ő anyját, és elment Izrael földjére. *Amikor* pedig meghallotta, hogy Arkhelaosz uralkodik *királyként* Júdea felett Heródes, az ő apja helyett, félt oda elmenni. *Miután* pedig álomban isteni üzenetet kapott, visszavonult Galilea vidékeire. És *miután* odament, egy Názáretnek nevezett városban lakott, hogy ily módon beteljesedjen az *isteni* szóvivőkön keresztül kijelentett *beszéd*, hogy názáretinek fogják hívni.

Azokban a napokban lép színre pedig a bemerítő János, *ahogy egyfolytában* hírnökösködik a júdeai pusztában és *folyton* ezt mondja: „Bánjátok meg *bűneiteket*, mert már közel jött a Mennyek Királysága!” Mert ez az, *akiről* az Ézsaiás, az *isteni* szóvivő által kijelentett *beszéd* szólt, aki ezt mondta: „Kiáltónak hangja a pusztában: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé az ő ösvényeit!” Maga János pedig a maga teveszőr öltözetét viselte, és bőrvet az ő dereka körül, az ő élelme pedig sáska és vadméz volt.

Akkor kiment hozzá Jeruzsálem és az egész Júdea, és a Jordánnak az egész környéke, és bemerítkeztek a Jordánban általa, *miközben egyetértően és nyíltan megvallva* beismerték bűneiket.

Amikor pedig meglátta az ő bemerítésére eljövő farizeusok és szaddúceusok sokaságát, odaszólt nekik: „Viperák fajzatai! Ki mutatta be nektek *a szemetek előtt*, *hogyan kell* futva menekülni az eljövendő harag elől? Teremjetez hát a megbánáshoz méltó gyümölcsöket! És ne gondoljátok, *hogy leszögezve* ezt mondhatjátok magatokban: »Ősapának *ott* van nekünk Ábrahám!« Mert *leszögezve* mondom nektek, hogy az Isten képes ezekből a kövekből is utódokat *életre* kelteni

Ábrahámnak! De a fejsze is oda van már téve a fák gyökeréhez: tehát minden jó gyümölcsöt nem termő fát *hamarosan* kívágnak és tűzre hajítanak! Én ugyan vízben merítelek bele titeket a megbánásba, de az utánam jövő erősebb nálam, akinek a saruját hordozni sem vagyok elég jó. Ő merít be majd titeket Szent Szellemben és tűzben, akinek a szórólapátja az ő kezében van, és majd alaposan kitakarítja az ő szérűjét és összegyűjti az ő gabonáját a magtárba, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel!”

Ekkor jön oda Jézus Galileából a Jordánhoz Jánoshoz, *hogy* bemerítkezzen általa! János viszont visszatartotta őt, és *leszögezve ezt* mondta: „Nekem van szükségem arra, *hogy* általad bemerítkezzem, és te jössz énhozzám?” Válaszul viszont Jézus *így* szólt hozzá: „Engedj most, mert így illik nekünk beteljesíteni minden igazságosságot!” Ekkor engedi őt *bemerítkezni!*

És *miután* bemerítkezett Jézus, azonnal feljött a vízből, és – figyelj! – megnyíltak neki az egek, és látta az Istennek a Szellemét, *ahogy* aláereszkedik galamb módra, és őrá száll. És – figyelj! – egy *ilyen Kinyilatkoztatást* szóló hang *hallatszik* az egekből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben jótetszésemet leltem!”

Ekkor Jézus felvitetett a pusztába a Szellem által, *hogy* *bukató* próbáztatáson essen át a Szétdobáló által. És *miután* átböjtölt negyven napot és negyven éjt, végül megéhezett. És *amint* odament hozzá a Próbáztató, *így* szólt: „Ha fia vagy az Istennek, *csak* szólj, hogy ezek a kövek kenyerekké változzanak!” Ő viszont válaszul *így* szólt: „Meg van írva: »Nem csak kenyéren fog élni az ember, hanem az Isten száján keresztül kijövő minden Kijelentésen.«”

Ekkor magával viszi őt a Szétdobáló a szent városba és odaállítja őt a Templomnak a párkányára! És *leszögezve ezt* mondja neki: „Ha fia vagy az Istennek, vesd le magad! Mert meg van írva, hogy: »Az ő angyalainak parancsolatot ad felőled, és kezeiken fognak felemelni téged, hogy ne üthesd kőbe a te lábadat.«” Ezt mondta neki Jézus ismét: „Meg van írva: »Nem fogod próbáztatni az Urat, a te Istenedet!«”

Ismét magával viszi őt a Szétdobáló egy igencsak magas hegyre, és megmutatja neki a világrendszernek a királyságait mind, és azok dicsőségét! És *ezt* mondja neki *leszögezve*: „Ezeket mindet neked adom, ha földre esve hódolsz nekem!” Ekkor *leszögezve* mondja neki Jézus: „Eredj el Sátán! Mert meg van írva: »Az Urat, a te Istenedet fogod imádni hódolva, és csak Neki fogsz szolgálni.«”

Ekkor elhagyja őt a Szétdobáló! És – figyelj! – angyalok jöttek és *felszolgálva* segédkeztek neki.

Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy Jánost átadták *őrizetre*, visszavonult Galileába. És *miután* elhagyta Názáretet és elment, a tengerparti Kapernaumban lakott, Zebulún és Náftáli határaiban, hogy beteljesedjen az Ézsaiás, az *isteni* szóvivő által kijelentett *beszéd*, *aki ezt* mondta: „Zebulún földje és Naftali földje, Tenger-útja, a Jordánon túl, a *nem-zsidó* népek Galileája! A sötétben ülő nép nagy világosságot látott, és a halál vidékén és árnyékában ülőknek világosság ragyogott fel!” Ekkortól kezdte Jézus *hírnökként* hirdetni és *leszögezve ezt* mondani: „Bánjátok meg *bűneiteket*, mert már közel jött a Mennyek Királysága!”

Miközben pedig Jézus a Galileai-tenger mentén járt, meglátott két testvér: a Péternek mondott Simont, és András, az ő testvérét, *miközben* dobóhálót hajítottak a tengerbe, mert halászok voltak. És *leszögezve ezt* mondja nekik: „Gyertek utánam, és emberek halászaivá teszek majd titeket!” Azok pedig, *miután* azonnal otthagyták a hálókat, követték őt.

És *miután* előrébb haladt onnét, meglátott két másik testvér: Jakobot, a Zebedeus *fiát*, és Jánost, az ő testvérét, a hajóban Zebedeussal, az ő apjukkal, *miközben* helyrehozták az ő hálójukat, és hívta őket. Azok pedig, *miután* azonnal otthagyták a hajót és az ő apjukat, követték őt.

És bejárta az egész Galileát Jézus, *ahogy egyfolytában* tanított az ő gyülekezeteikben, és *egyfolytában hírnökként* kihirdette a Királyság Jóhírét, és *egyfolytában* kikezelt minden betegséget és minden legyengültséget a nép között.

És eljutott az ő *híre* hallomás *útján* az egész Szíriába, és *felajánlva* odahordták hozzá mind a rosszulléteseket, a különféle betegségektől és kínoktól *ostrom alatt fogvatartott* összepréselteteket, és a démonizáltakat, és az epilepsziásokat, és a szélütötteket; és kikezelte őket. És nagy tömegek követték őt Galileából és a Tízvárosból² és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról.

Amikor pedig meglátta a tömegeket, felment a hegyre, és *miután* leült, oda mentek őhöz az ő gyakornokai. És *amint* száját megnyitotta, tanította őket, *ahogy leszögezve ezeket* mondta:

„Boldogok a szellem *vonatkozásában kiszolgáltatott* koldusszegények, mert övék a Mennyek Királysága. Boldogok a *gyászolva* szomorkodók, mert őket fogják *felbátorítva* megvigasztalni. Boldogok a szelídek, mert ők fogják örökölni a földet. Boldogok az igazságos *mivoltot* éhezők és szomjazók, mert ők fognak jól lakni. Boldogok az irgalmasok, mert őrajtuk fognak irgalmazni. Boldogok a szív *vonatkozásában* tiszták, mert ők az Istent meg fogják látni. Boldogok a békessé-

² Tízváros: Dekapolisz. Hagyományosan az idősebb Plinius: Naturalis Historiájában szereplő tíz várost sorolják Dekapoliszhoz: Gerasza, Szküthopolisz (a Jordántól nyugatra), Hipposz, Gadara, Pella (Az Irbid folyó keleti partján), Filadelfia (a mai Ammán, Jordánia fővárosa), Dion, Kanatha, Rafana és Damaszkusz (a mai Szíria fővárosa).

get szerzők, mert őket Isten fiainak fogják hívni. Boldogok az igazságos *mivolt* miatt üldözöttek, mert övék a Mennyei Királysága.

Boldogok vagytok, amikor *az* én ügyemért korholnak titeket és üldöznek, és szólják *az* összes *lehetséges* gonosz kijelentést ellenetek, *miközben mindvégig* hazudnak. Örvendjete és ujjongjatek *azon*, hogy a ti jutalmatok sok a mennyekben, mert így üldözték a tielőtöttek *élt isteni* szóvivőket.

Ti vagytok a sója a földnek! Ha pedig a só ízét veszti, mivel fogják megszózni? Semmire *sem* való többie, hacsaknem *arra*, *hogy* kívülrre hajítsák, és letapossák az emberek.

Ti vagytok a világossága a világrendszernek! Képtelenség, *hogy* egy hegyre helyezett város el legyen rejtve. Nem is gyújtanak lámpást és teszik azt a véka alá, hanem a lámpatartóba: és ragyog mindazoknak, akik a házban *vannak*. Így ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy ily módon megláthassák a ti *ajánlható és dicséretes* hasznos tetteiteket, és dicsőíthessék a ti Édesapátokat, aki a mennyekben *van*.

Ne gondoljátok, hogy leoldozni és *így szétszedni* jöttem a Törvényt vagy az *Isteni* szóvivőket! Nem leoldozni jöttem, hanem beteljesíteni! Mert ámen, *leszögezve* mondom nektek: mígnem elmúlik az ég és a föld, semmiképp sem múlhat el egyetlen i betű vagy egyetlen betűkülönbség³ *sem* a Törvényből, mígnem minden megtörténik. Ha valaki tehát kioldoz egyet e legkisebb parancsolatok *közül* és úgy tanítja az embereket: *a* legkisebbnek fogják hívni a Mennyei Királyságában; ha pedig valaki megteszi és úgy tanít: őt nagynak fogják hívni a Mennyei Királyságában. Mert *leszögezve* mondom nektek, hogy ha nem bővelkedik jobban a ti igazságos *mivoltotok* az írásmagyarázóknál és farizeusoknál, semmiképp sem mehettek be a Mennyei Királyságába!

Hallottátok, hogy ki lett jelentve a régieknek: »Nem fogsz gyilkolni.« Aki pedig csak ölne, méltó lesz az *örökre elvlasztó* ítéletre. Én pedig *leszögezve* mondom nektek, hogy az összes az ő testvére meggondolatlanul haragra gerjedő *ember* méltó lesz az *örökre elvlasztó* ítéletre, aki pedig csak azt mondaná az ő testvérenek: »Te semmirekellő!«, méltó a Legfelsőbb Bíróságra, aki pedig csak azt mondaná: »Te bolond!«, méltó lesz a tűznek *szemétégető siralomvölgyébe*, a Gé-Hinnómba!

---

3 I betű, betűkülönbség: Jézus a héber ábécé különlegességeiről beszél. A héber jod (י) a legkisebb betű az ábécében, nálunk ez az i betű (a görög szövegben ἰώτα, e.: „ióta” szerepel, amiből ered a jottányi szavunk). A betűkülönbség a héber írásban egy olyan „betűszarvacska”, ami által az egyik betű eltér a másiktól. Pl. a dálet (ד) különbözik a réstől (ר) vagy a kháf (כ) a bétől (ב), ahogy a latin ábécében pl. a b különbözik a p-től. A zsidó rabbik intették az írástudókat, nehogy úgy írjanak, hogy a betűk összetéveszthetők legyenek.

Tehát, ha odavinnéd a te áldozati ajándékokat az oltárra, és ott jutna eszedbe, hogy a te testvérednek van valami *panasza* ellened: hagyd ott a te áldozati ajándékokat az oltár előtt, és eredj el, légy teljesen kicserélve a te testvéred számára és úgy *békülj meg vele*; és akkor, *miután* megjöttél, vidd oda a te áldozati ajándékokat. Légy kedvező a te *peres* ellenfeled számára hamar, addig, amíg az úton vagy vele: nehogy átadhasson téged az ellenfél a bírónak, és a bíró átadhasson téged a hivatalnoknak, és *végül* börtönbe leszel hajítva! Ámen, *leszögezve* mondom neked, semmiképp sem jöhetsz ki onnan, amíg csak meg *nem* adod az utolsó fillérig!

Hallottátok, hogy ki lett jelentve a régieknek: »Nem fogsz házasságot törni.« Én pedig *leszögezve* mondom nektek, hogy az összes, asszonyra az órá *való* vágyakozásért ránéző *ember* már házasságot tört őt *igénybe véve* az ő szívében. Ha pedig a te szemed, a jobb, elbuktat téged: vájd ki azt és vesd el magadtól, mert használ neked, hogy elpusztulhat a te tagjaid egyike, és nem a te egész testedet hajítják Gé-Hinnómba, *a szemétegető siralomvölgybe*. És ha a te jobb kezed bukztat el téged: vágd le azt és vesd el magadtól, mert használ neked, hogy elpusztulhat a te tagjaid egyike, és nem a te egész testedet hajítják Gé-hinnómba.

Ki lett pedig jelentve, hogy »Aki csak elbocsátaná az ő feleségét, adjon neki szakítási *kiskönyvet*!« Én pedig *leszögezve* mondom nektek, hogy aki csak elbocsátaná az ő feleségét paráznaság esetét leszámítva: házasságtörővé teszi őt; és ha valaki elbocsátott *nővel* házasodna meg: házasságtörő.

Ismét, hallottátok, hogy ki lett jelentve a régieknek: »Nem fogsz hamisan esküdni, hanem meg fogod adni az Úrnak a te esküidet.« Én pedig *leszögezve* mondom nektek: Nem esküdni egyáltalán! Se az égre, mert trónja az az Istennek; se a földre, mert zsámolya az az Ő lábainak; se Jeruzsálemre, mert városa az a Nagy Királynak! Sem a te fejedre *nem* esküdhetsz, mert nem vagy képes egyetlen hajszálat *sem* fehérré vagy feketévé tenni. Hanem legyen az elvetek: igen, igen, nem, nem; ami pedig több ezeknél, a Gonosztól van.

Hallottátok, hogy ki lett jelentve: »Szemet szemért, és fogat fogért.« Én pedig *leszögezve* mondom nektek: Nem ellenállni a gonosznak! Hanem aki téged megütne a te jobb arcodon, fordítsd *oda* neki a másikat is! És a veled pereskedni és a te alsóruhátat elvenni akarónak hagyd *ott* neki a felsőruhát is! És aki téged egy ezerlépésnyi *hordárszolgálatra* kényszerít, eredj el vele kettőre! A tőled kérőnek adj, és a tőled kölcsönkérni akarótól ne fordulj el!

Hallottátok, hogy ki lett jelentve: »Szeretni fogod *önzetlenül* a te legközelebbi *embertársadat*, és gyűlölni fogod a te ellenségedet.« Én pedig *leszögezve* mondom nektek: Szeressétek *önzetlenül* a ti ellenségeiteket, *megáldva* mondjatok jót a ti titeket átkozókra, tegyetek helyesen a titeket gyűlölőkkel és imádkozzatok a tite-

ket rágalmazók és *a* titeket üldözők helyett, hogy ily módon lehessetek fiai a ti Édesapátoknak, a mennyekbelinek: merthogy az ő napját felkelti gonoszokra és jókra, és esőt ad igazságosokra és igazságtalanokra. Mert ha a titeket *önzetlenül* szeretőket szeretitek *önzetlenül*: mi jutalmatok van? Nemde az adószedők is ugyanezt teszik? És ha csak a ti testvéreiteket üdvözlitek: mi rendkívülit tesztek? Nemde az adószedők is így tesznek? Ti tehát *hiánytalanul* tökéletesek lesztek, amint a ti Édesapátok, a mennyekbeli *is hiánytalanul* tökéletes.

Figyeljete oda, *hogy* a ti könyöradakozásokatokat ne az emberek előtt tegyétek, *hogy* megcsodáljanak. Ha pedig mégis *így tesztek*, jutalmatok nincs a ti Édesapátoknál, aki a mennyekben *van*. Amikor tehát könyöradakozást teszel, ne trombitálj magad előtt, ahogy a színészkedők teszik a gyülekezetekben és az utcákon, hogy ily módon dicsőségben részesüljenek az emberektől! Ámen, *leszögezve* mondom nektek, megkapják az ő jutalmukat! Te pedig, könyöradakozást tevő, ne tudja a te bal *kezed*, mit tesz a te jobb *kezed*, hogy ily módon a te könyöradakozásod a rejtekben lehessen: és a te Édesapád, aki figyel a rejtekben, maga fogja megadni neked a nyilvánosságban!

És amikor imádkozol, nem leszel *olyan*, mint a színészkedők, merthogy *ők* szeretnek a gyülekezetekben és az utcák sarkain megállva imádkozni, hogy ily módon feltűnhessenek az embereknek. Ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy megkapják az ő jutalmukat! Te pedig, amikor imádkozol, *előbb* menj be a te belső szobádba, és *miután* bezártad a te ajtódát, imádkozz a te Édesapádhoz, aki a rejtekben *van*: és a te Édesapád, aki figyel a rejtekben, meg fogja adni neked a nyilvánosságban!

Ti imádkozók pedig nem szaporíthatjátok a szót úgy, mint a *nem-zsidó* népek, mert *ők* úgy gondolják, hogy az ő bőbeszédűségükben fognak meghallgatásra találni. Tehát nem válhattok hasonlóvá hozzájuk, mert tud a ti Édesapátok azokról, *amikre* szükségetek van, mielőtt ti kérni *szeretnétek* őt.

Ti tehát ily módon imádkozzatok: Édesapánk, aki a mennyekben *vagy*, legyen *minden mástól elkülönítetten* megszentelve a Te neved! Jöjjön el a Te Királyságod, történjék meg a Te akaratod, amint a mennyben, a földön is! A mi kenyerünket, az egy napra elegendőt, add meg nekünk ma! És *úgy* engedd el nekünk a mi adóságainkat, ahogyan mi is elengedjük a mi adósainknak. És nem vihetsz minket próbáztatásba, ellenkezőleg: *elvonszolva* szabadíts meg minket a *nyughatatlan-sággal teli* Gonosztól! Mert Tiéd a Királyság és a *csodatevő* erő és a dicsőség az örökkévalóságra *nézve*, Ámen!

Mert ha elengeditek az embereknek az ő bukásaikat, el fogja engedni nektek is a ti mennyei Édesapátok. Ha pedig nem engeditek el az embereknek az ő bukásaikat, a ti Édesapátok sem fogja elengedni a ti bukásaitokat.

Amikor pedig böjtöltök, ne váljatok *olyanokká*, mint a komor tekintetű színészkedők, mert ők eltorzítják az ő arcukat, hogy ily módon feltűnhessenek az embereknek *mint* böjtölők. Ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy megkapják az ő jutalmukat! Te pedig, böjtölő, kend meg a te fejedet, és a te arcodat mosd meg, hogy ily módon ne tűnhess fel az embereknek *mint* böjtölő, hanem a te Édesapádnak, aki a rejtekben *van*: és a te Édesapád, aki figyel a rejtekben, meg fogja adni neked a nyilvánosságban!

Ne halmozzatok fel magatoknak kincseket⁴ a földön, ahol moly és rozsda torzít, és ahol tolvajok törnek be és tolvajolnak. Hanem halmozzatok fel magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem moly, sem rozsda *nem* torzít, és ahol tolvajok nem törnek be és nem tolvajolnak. Mert ahol van a ti kincsetek, ott lesz a ti szívetek is. A test lámpása a szem. *Abban az esetben* tehát, ha a te szemed egyszerű, a te egész tested világos lesz. *Abban az esetben* pedig, ha a te szemed *nyughatatlanul* gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha tehát, *tegyük fel*, a világosság, ami benned *van*, sötétség: *akkor* a sötétség mekkora? Senki *sem* tud két úrnak rabszolgamunkát végezni, mert vagy az egyiket fogja gyűlölni és a másikat szeretni *önzetlenül*, vagy az egyikhez fog ragaszkodni és a másikat megvetni. Nem tudtok Istennek is rabszolgamunkát végezni és Mammonnak is!

Ennek alapján *leszögezve* mondom nektek, ne aggódjatok a ti *földi élethez kötött* lelketekért⁵: mit egyetek és mit igyatok; se a ti testetekért: mit öltözzetek fel! Nem több-e a lélek az élelemnél és a test az öltözetnél? Figyeljétek meg a menny madarait⁶: hogy nem vetnek, és nem aratnak, és magtárakba sem gyűjtenek; és a ti mennyei Édesapátok éllelmezi őket. Nem *vagytok* ti sokkal különbek azoknál? Közületek pedig melyik aggodalmaskodó tud hozzáadni az ő természetéhez egy könyöknyit? Az öltözet miatt is mit aggódtok? Tanulmányozzátok a mező liliomait, hogyan nőnek: nem fáradoznak és nem fonnak. *Leszögezve* mondom pedig nektek, hogy Salamon az ő teljes dicsőségében sem ruházkodott úgy, mint ezek *közül* egy. Ha pedig a mező ma meglévő és holnap kemencébe hajítandó fűvét az Isten ily módon díszíti, nem sokkal inkább titeket, kishitűeket?

4 *Ne halmozzatok fel magatoknak kincseket*: a felhalmozni a görögben a kincs szó igei alakja (gör.: *θησαυρίζω* és *θησαυρός*, e.: „thésaurizó” és „thészauros”), amiből a trezor szavunk származik. Nyersfordítással kb. így lenne: „ne kincseljétek magatoknak kincseket”. Létezik ugyan ‘kincsel’ szavunk, kincset gyűjt jelentéssel, bár használata igen ritka.

5 *Lélek*: a görögben az itt használt *ψυχή* (e.: „pszükhé”) érzéki, ösztöni lelket jelent, egyfajta testies „földhözragadtságot”, alacsonyrendű életet, életvitelt, mely a világrendszertől és a fizikai körülményektől függ. Ebből ered a pszihé és a pszichológia szavunk. Egyszóval: a fizikai síkon történő életvitelt jelenti. Amikor Heródes a gyermek Jézus lelkét kereste halálra, ettől a fizikai síkon történő életétől akarta őt megfosztani. Ezzel szemben Jézus az örökkévaló és magasabbrendű, értelmes *ζωή* (e. „zóé”) életet jött elhozni követői számára. A *βίος* (e. „biosz”) pedig a létezésünk ezen szakaszára utal, a fizikai létezésre, amiből a biológia szavunk ered. A pszükhé és a biosz közelállnak egymáshoz: a biosz dolgaiba nem elegendik bele a harcos Pál szerint a Timótheushoz írt második levelében.

6 *Menny madarai*: az ógörögben a ‘menny’ és az ‘ég’ ugyanaz a szó. Jézus madarakkal és a mennyei Édesapával való szójátéka és a „zóé” mennyei életminőség láttatása kedvéért ebben a környezetben meghagytuk a ‘menny’ fordítást.

Tehát nem aggódhattok, mondván: »Mit együnk, vagy mit igyunk, vagy mit vegyünk fel?« Mert mindezeket a *nem-zsidó* népek keresik. Mert tudja a ti menyneiei Édesapátok, hogy mindezekre szükségetek van. Keressétek pedig először a Királyságát az Istennek, és az ő igazságosságát, és mindezek tihozzátok lesznek majd adva. Tehát nem aggódhattok a holnapra *nézve*, mert a holnap majd aggódik a maga dolgaiért. Elég a napnak a maga rosszindulatúsága.

Ne ítéljetek, hogy ne lehessetek ítélve. Mert amilyen ítélettel ítélték, *olyannal* lesztek ítélve, és amilyen mértékkel mérték, *olyannal* fognak visszamérni nektek. Mit látod pedig a szálkát, ami a te fivérednek a szemében *van*, a te szemedben *levő* gerendát pedig nem veszed észre? Vagy hogyan fogod megmondani a te fivérednek, »Engedd, *hogy* elhajíthassam a szálkát a te szemedtől? És – figyelj! – a gerenda a te szemedben *van*! Színészkedő, hajítsd ki először a gerendát a te szemedből, és akkor majd átlátod, *hogyan lehet* kihajítani a szálkát a te fivérednek a szeméből. Nem adhatjátok az *elkülönített* szent *dolg*ot a kutyáknak, és nem hajíthatjátok a ti gyöngyeiteket a disznók elé, különben eltaposhatják azokat az ő lábaikkal, és *miután* megfordultak, széttéphetnek titeket.

Kérjete és meg lesz adva nektek; keressetek és találni fogtok; zörgessetek és meg lesz nyitva nektek. Mert az összes kérő kap, és a kereső talál, és a zörgetőnek meg lesz nyitva. Vagy ki *az az* ember közületek, akitől ha *esetleg* kenyeret kérne az ő fia, netalán követ fog átadni neki, és ha *esetleg* halat kérne, netalán kígyót fog átadni neki? Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok jó ajándékokat adni a ti gyermekeiteknek, mennyivel inkább a ti Édesapátok, aki a mennyekben *van*, fog adni jó *dolg*okat az őt kérőknek? Tehát mindent, amit csak akarnátok, hogy tegyenek veletek az emberek, ti is úgy tegyetek velük: mert ez a Törvény és az *Isteni* szóvivők.

A szoros kapun át menjete be! Mert tágas *az* a kapu és széles *az* az út, amely a teljes pusztulásba vezet, és sokan vannak, akik azon át mennek be. Mert szoros *az* a kapu és összepréselt *az* az út, amely az életbe vezet, és kevesen vannak akik azt megtalálják.

Őrizkedjete pedig a hamis *isteni* szóvivőktől, akik jönnek hozzátok juhok ruháiban, belül pedig kizsákmányoló farkasok. Az ő gyümölcsseikről fogjátok felismerni őket. Vajon szednek-e tövisről szőlőfürtöt, vagy bogáncsról fűgét? Így minden *belül* jó fa nemes gyümölcsöket terem, a rothadt fa pedig gonosz gyümölcsöket terem. Nem képes jó fa gonosz gyümölcsöket teremni, sem rothadt fa nemes gyümölcsöket teremni. Minden nemes gyümölcsöt nem termő fát kívágnak és tűzre hajítanak. Tehát az ő gyümölcsseikről fogjátok felismerni őket.

Nem mindenki fog bemenni a Mennyek Királyságába, aki *határozottan* mondja nekem: »Uram! Uram!«, hanem *csak* aki megteszi az én mennyekbeli

Édesapám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon, »Uram! Uram! Nem a te neved számára közöltük szóvivőként *Isten akaratát*? És nem a te neved számára hajítottunk ki démonokat? És nem a te neved számára tettünk sok csodát?« És akkor *másokkal egyetértve nyíltan megvallva* fogom elismerni nekik, hogy »Sohasem ismertelek titeket! Távozzatok tőlem, *ti*, akik munkáljátok a törvényteleniséget!«

Mindenki azért, aki hallja ezeket az én Kinyilatkoztatásaimat és megteszi azokat, hasonlítom majd őt egy *olyan* okos emberhez, aki a házát a kősziklára építette, és esett az eső és jött az árvíz és fújtak a szelek, és nekiestek annak a háznak, és *az* nem esett el, mert már rá volt alapozva a kősziklára. És mindenki, aki hallja ezeket az én Kinyilatkoztatásaimat és nem teszi meg azokat, hasonló lesz egy *olyan* bolond emberhez, aki a házát a homokra építette, és esett az eső és jött az árvíz és fújtak a szelek, és nekiütköztek annak a háznak, és *az* elesett, és az elesése annak nagy volt.”⁷

És történt, amikor befejezte Jézus ezeket a Kinyilatkoztatásokat, meghökkenetek a tömegek az ő tanításán, mert egy őket mintegy *szuverén* hatalmassággal rendelkező tanító volt, és nem *olyan*, mint az írásmagyarázók.

Ő pedig *miután* lejött a hegyről, nagy tömegek követték őt. És – figyelj! – egy leprás, *amint* megérkezett, leborulva hódolt neki, *miközben leszögezve* mondta: „Uram, ha *esetleg* akarod, képes vagy engem megtisztítani!” És *miután* kinyújtotta az ő kezét, megérintette Jézus, *miközben leszögezve* mondta: „Akarom: tisztulj meg *végleg!*” És azonnal eltisztult az ő poklossága. És *leszögezve* mondja neki Jézus: „Meglásd, senkinek *sem* szólhatsz, hanem eredj, és mutasd meg magadat a papnak, és vidd oltárra az ajándékot, amit Mózes elrendelt, tanúbizonysággul neked!”

Miután pedig bement Jézus Kapernaumba, odament hozzá egy őt kérő és *leszögezve ezt* mondó százados: „Uram, az én gyermekem *ágyra* van hajítva a házban szélütötten, *miközben* rettentően kínlódik.” És *leszögezve* mondta neki Jézus: „Én, *amint* eljöttem *hozzád*, fogom kikezelni őt!” És válaszul a százados közölte: „Nem vagyok elég *jó arra, hogy épp* az én fedelem alá menj be, hanem csak szólj egy *kinyilatkoztatott* szót, és meggyógyul az én gyermekem. Mert én is egy *szuverén* hatalmasság alatti ember vagyok, *aki* rendelkezem önmagam alatt katonákkal; és *leszögezve* mondom ennek: »Indulj!« és indul, és a másoknak: »Jöjj!« és jön, és az én rabszolgámnak: »Tedd ezt!« és teszi.” *Amint* pedig *ezt* meghallotta Jézus, elcsodálkozott, és odaszólt a követőknek: „Ámen, *leszögezve* mondom nektek, Izraelben sem találtam ennyi hitet. *Leszögezve* mondom pedig nektek, hogy sokan Keletről és Nyugatról el fognak jönni és *étkezéshez* fognak telepedni Ábrahámmal és Izsákkal és Jákobbal, a Mennyegek Királyságában. A fiai pedig a királyságnak ki

7 „Boldogok a ... nagy volt.”: Érdemes elolvasni Jakab levelét és összevetni Jézus hegyi beszédével.

lesznek hajítva a sötétségre, a külsőre: ott lesz majd a sírás és a fogcsikorgatás!” És odaszólt Jézus a századosnak: „Eredj el, és ahogyan hitted, történjen *úgy* veled.”

És miután bement Jézus Péternek a házába, látta az ő anyósát *ágyra* hajítva és láz *tüze*ben égve. És megérintette az ő kezét, és elhagyta őt a *tüzes* láz, és felkelt, és *szolgálva* segédkezett nekik.

Amikor pedig este lett, *felajánlva* odahordtak hozzá sok démonizáltat, és kihajította a szellemeket *kinyilatkoztatott* szóval, és a rosszul levőket mind kikezelte; hogy beteljesedjen az Ézsaiás, az *isten*i szóvivő által kijelentett *beszéd*, aki ezt mondta: „Ő vette el a mi gyengeségeinket, és hordozta *magára emelve* a betegségeinket.”

Amint pedig látta Jézus a nagy tömegeket maga körül, megparancsolta, *hogy* menjenek el a túloldalra. És miután odament *hozzá* egy írásmagyarázó, *ezt* mondta neki: „Tanító, követni foglak téged, bárhová mennél *is*.” És *leszögezve* mondja neki Jézus: „A rókáknak lyukaik vannak, a menny madarainak fészkeik, de az Ember Fiának nincs *hely*, ahol a fejet lehajthatja.” Másvalaki pedig az ő gyakornokai *közül* odaszólt neki: „Uram, engedd meg nekem, *hogy* előbb elmenjek és eltemessem az én apámat!” Jézus pedig odaszólt neki: „Kövess engem, és hagyd *hátra* a halottakat, *hogy* eltemessék az önmaguk halottait.”

És *miután* ő belépett a hajóba, követték őt az ő gyakornokai. És – figyelj! – nagy rengés történt a tengerben, úgyhogy a hajót ellepték a hullámok, ő pedig *mindeközben* aludt. És *miután* odamentek *hozzá* az ő gyakornokai, felkeltették őt, *ahogy erőteljesen* ezt mondták: „Urunk, ments meg minket, elveszünk!” És ő *erőteljesen* ezt mondja nekik: „Miért vagytok gyávák, kishitűek?” Aztán, *miután* felkelt, *rendre utasítva* megfeddte a szeleket és a tengert, és lett nagy szélcsend. Az emberek pedig csodálkoztak, *ahogy erőteljesen* ezt mondták: „Miféle *ember* ez, hogy a szelek is, a tenger is szót fogadnak neki?”

És *miután* ő átment a túloldalra, a gergezénusok vidékére, fogadta őt két démonizált, *ahogy* a sírboltokból kijöttek, igen vadak, úgyhogy senki sem volt *elég* erős, *hogy* elmenjen *mellettük* azon az úton. És – figyelj! – felkiáltottak, és *közben erőteljesen* ezt mondták: „Mi *közös dolgunk van* nekünk és neked Jézus, Isten Fia? Idejöttél alkalmas idő előtt kínozni minket?!” Volt pedig távol tőlük sok disznónak legelésző nyája. A démonok pedig kérték őt, *ahogy határozottan* ezt mondták: „Ha kihajítasz minket, engedd meg nekünk, *hogy* elmehessünk, bele a disznóknak a nyájába!” És odaszólt nekik: „Eredjetek!” *Miután* pedig kimentek, elmentek, bele a disznóknak a nyájába. És – figyelj! – rohant a disznóknak az egész nyája, le a meredek lejtőn, bele a tengerbe, és meghalt a vizekben!

A legeltetők pedig futva menekültek, és *miután* elmentek, be a városba, elhíreszteltek mindent, a démonizáltaknak a *dolgait* is. És – figyelj! – az egész város kiment, *hogy* találkozzon Jézussal, és *amint* meglátták őt, kérték, hogy távozzék az ő határaikból.

És *miután* belépett a hajóba, átkelt és bement a saját városába. És – figyelj! – *felajánlva* odahoztak hozzá egy hordágyra hajított szélütöttet. És *miután* látta Jézus az ő hitüket, odaszólt a szélütöttnak: „Bátorodj, gyermekem, el lettek engedve neked a te bűneid.” És – figyelj! – némelyek az írásmagyarázók *közül így* szóltak önmagukban: „Ez gyalázkodik!” És *amint* látta Jézus az ő fontolgatásaikat, *így* szólt: „Ti mi céllal fontolgattok *fáradalmakkal és bosszúsággal teli* gonoszságokat a ti szíveitekben? Mert mi könnyebb, *így* szólani: »El lettek engedve neked a bűnök«, vagy *így* szólani: »Kelj fel, és járkalj!«? Azért pedig, *hogy* megtudhassátok, *hogy szuverén* hatalma van az Ember Fiának a földön elengedni bűnöket: – ekkor *leszögezve* mondja a szélütöttnak – *Amint* felkeltél⁸, vedd fel a te hordágyadat, és eredj a te házába!” És *amint* felkelt, elment az ő házába. *Amint* pedig látták a tömegek, csodálkoztak, és dicsőítették az Istent, aki adott ilyen *szuverén* hatalmat az embereknek.

És *miközben* elhaladt Jézus onnan, meglátott egy, az adószedő-helyen ülő, Máténak mondott embert, és *leszögezve ezt* mondja neki: „Kövess engem!” És *miután* felállt⁹, követte őt. És történt az ő *étkezéshez* heveredésekor a házban, *hogy* – figyelj! – *miután* sok adószedő és bűnös is eljött, együtt heveredtek *étkezéshez* Jézussal és az ő gyakornokaival. És *amint* látták a farizeusok, odaszóltak az ő gyakornokaihoz: „Mi miatt *épp* az adószedőkkel és a bűnösökkel eszik a ti tanítótok?” Jézus pedig *amint ezt* meghallotta, odaszólt nekik: „Nincs szükségük az erőnlétben levőknek orvosra. Hanem a rosszul levőknek. *Miután* pedig elmentek, gyakorolva tanuljátok meg, mi *az, hogy*: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot«, mert nem *azért* jöttem, *hogy* igazakat, hanem *hogy* bűnösöket hívjak megbánásra.”

Ekkor odamentek hozzá Jánosnak a gyakornokai, *miközben leszögezve* mondták: „Mi miatt *van az, hogy* mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te gyakornokaid pedig nem böjtölnek?” És odaszólt nekik Jézus: „Vajon képesek-e a lakodalmas-ház fiai gyászolni, ameddig velük van a vőlegény? Jönnek viszont *olyan* napok, amikor elvihetik tőlük a vőlegényt, és akkor böjtölni fognak. Viszont senki *sem* foltoz rá *még össze nem ment* előkészítetlen anyagból foltot régi ruhára, mert elvesz az ő toldása a ruhából és rosszabb szakadás keletkezik. *Frissen* új bort *sem* töltönek¹⁰ régi tömlőkbe, de ha mégis, szétrepednek a tömlők, és a bor kifolyik, és

8 *Felkeltél* és *felkelt*: ugyanaz a szó, mint az ‘életre kelni’ (gör.: ἐγεῖρω e.: „egeiró”).

9 *Felállt*: ugyanaz a szó, mint a ‘feltámadni’ (gör.: ἀνίστημι e.: „anisztémi”).

10 *Foltoz rá, foltot, töltönek*: a hajítani szó (gör.: βάλλω, e.: „balló”) és annak különféle változatai.

a tömlők el fognak pusztulni. Hanem *frissen* új bort *addig nem használt* új tömlők-be töltenek, és mindkettő együtt marad.”

Miközben ezeket szólt nekik – figyelj! – egy főember, *amint odament*, leborulva hódolt neki, *miközben leszögezve* mondta, hogy: „Az én lányom *élete* most ért véget. De *miután* eljöttél, tedd a te kezedet rá, és *értelmes életet* fog élni!” És *miután* felkelt Jézus, követte őt, és az ő gyakornokai is.

És – figyelj! – *miután* egy tizenkét éve vérfolyásban szenvedő asszony odament hátulról, megérintette az ő ruhájának a bojtját. Mert *leszögezve ezt* mondta önmagában: „Ha csak megérinthetem az ő ruháját, meg leszek mentve!” Jézus pedig *miután* megfordult és látta őt, odaszólt: „Bátorodj, lányom, a te hited megmentett téged.” És meg lett mentve az asszony attól az órától *fogva*.

És amint bement Jézus a főembernek a házába és meglátta a fuvalásokat és a lármázó tömeget, *leszögezve* mondja nekik: „Vonuljatok el, mert nem halt meg a kislány, hanem alszik!” És kinevették őt. Amikor pedig ki lett hajítva a tömeg, *miután* bement, megfogta az ő kezét, és *életre* kelt a kislány. És széjjelment ez a hír arra az egész földre.

És *miközben* elhaladt onnét Jézus, követte őt két vak, *miközben* kiáltoztak és *erőteltjesen* mondták: „Irgalmazz nekünk, Dávid Fia!” *Miután* pedig bement a háza, odamentek hozzá a vakok, és *erőteltjesen* mondja nekik Jézus: „Hiszitek, hogy képes vagyok ezt megtenni?” *Erőteltjesen* mondják neki: „Igen, Urunk!” Ekkor megérintette az ő szemeiket, *miközben* *erőteltjesen* mondta: „A ti hitetek szerint történjen veletek!” És megnyíltak az ő szemeik. És rájuk mordult Jézus, *ahogy* *erőteltjesen* mondta: „Meglássátok, senki meg *ne* tudja!” Azok pedig *miután* kimentek, hírét terjesztették őneki azon az egész földön.

Az ő kimenetelükkor pedig – figyelj! – *felajánlva* odahoztak hozzá egy néma démonizált embert. És *amint* ki lett hajítva a démon, megszólalt a néma. És csodálkoztak a tömegek, *miközben* *erőteltjesen* mondogatták: „Sohasem tűnt még fel ily módon Izraelben!” *Mindeközben* pedig a farizeusok *leszögezve ezt* mondták: „A démonok főnökében *működve* hajítja ki a démonokat!”

És bejárta Jézus a városokat mind és a falvakat, *miközben* *egyfolytában* tanított az ő gyülekezeteikben és *egyfolytában* *hírnökként* kihirdette a Királyság Jóhírét, és *egyfolytában* kikezelt minden betegséget és minden legyengültséget a nép között.

Miután pedig látta a tömegeket, megindult bensőjében miattuk, mert *ekkorra* már ájulófélben voltak és *szanaszét* lökdösve, mint a juhász nélküli juhok. Ekkor mondja *leszögezve* az ő gyakornokainak: „Az aratás ugyan sok, de a munkások

kevesen *vannak*. Könyörögjetez tehát az aratás Urához, hogy kihajíthasson munkásokat az ő aratásába!”

És *miután* odahívta az ő tizenkét gyakornokát, adta nekik a tisztátalan szellemek *szuverén* hatalmát, úgyhogy kiűzhették őket és gyógyíthattak minden betegséget és legyengültséget.

A tizenkét kiküldöttnek a nevei pedig ezek: az első a Péternek mondott Simon, és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus *fia*, és János, az ő testvére; Fülöp és Bertalan; Tamás és az adószedő Máté; Jakab, az Alfeus fia, és a Taddeusnak elnevezett Lebbeus; a Kananitész¹¹ Simon és az Iskariótész¹² Júdás, aki *elárulva* át is adta őt. Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, *miután* megparancsolta nekik, *ahogy leszögezve* mondta:

„*Nem-zsidó* népek útjára ne menjetez el, és samáriaiak városába ne menjetez be! Hanem utazzatok inkább Izrael házának a juhaihoz, az elveszettekhez! Utazás közben pedig *hírnökként* hirdessétez ki, *ahogy leszögezve* mondjátok: »Már közel jött a Mennyek Királysága!« Gyengéket kezeljetez, leprásokat tisztítsatok, halottakat keltsetek *életre*, démonokat hajítsatok ki, ingyen kaptátok, ingyen adjátok! Ne szerezzetez aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt *zsebes* öveitezbe; se táskát *az* útra, se két alsóruhát, se sarukat, se egy botot, mert méltó a munkás az ő élelmére!

Amely városba vagy faluba pedig csak bemennétez, kérdezősködjetez, ki abban méltó, és ott maradjátok, amíg csak ki *nem* mehetetez; *miközben* pedig bementetez a házba, üdvözljetez azt: és ha tényleg méltó lenne a ház, menjen a ti békességeteaz arra; ha pedig nem lenne méltó, a ti békességeteaz hozzátok térjen vissza! És ha valaki nem fogadna be titeket, és nem hallgatná meg a ti *kinyilatkoztatott* szavaitokat: *miközben* kimentetez a házból vagy abból a városból, rázzátok le a port a ti lábaitokról! Ámen, *leszögezve* mondom nektez, elviselhetőbb lesz Szodoma és Gomorra földjének, *az örökre szétválasztó kárhoztató* ítélet napján, mint annak a városnak!

Figyeljetez: én küldelek ki titeket, mint juhokat *a* farkasok között! Legyetez tehát okosok, mint a kígyók, és *mással* össze nem keveredők, mint a galambok! Óvakodjátok pedig az emberektől, mert átadnak majd titeket a legfelsőbb bíróságokra, és az ő gyülekezeteikben ostromoznak majd meg titeket. És helytartók elé meg királyok elé is visznek majd *az* én ügyemért, tanúbizonyságul nekik és a *nem-zsidó* népekné. Amikor pedig átadnak titeket, ne aggódjátok, hogyan vagy

11 Kananitész: 'kánaáni', esetleg az arámi קנא (e.: „kanna”) szóból 'buzgó, fanatikus, zelóta'.

12 Iskariótész: jelentése vitatott; egy elfogadható lehetőség, hogy egy héber összetett szó görög átírata, אִישׁ (e.: „ís”), 'férfi' és קריית (e.: „Kerióth”), ami egy dél-júdeai város (Józsué 15:25), mely jelentése 'városok', esetleg 'összenőtt városok'. Ezek alapján 'Kerióthi férfi', esetleg 'nagyvárosi férfi' a szó jelentése. (Létezett még egy móábi Kerióth is: Jeremiás 48:24.41 és Ámós 2:2.)

mit beszélhettek, mert megadatik majd nektek abban az órában, mit beszélhettek. Mert nem ti vagytok a beszélők, hanem a ti Édesapátoknak a Szelleme a beszélő bennetek. Átad pedig majd testvér testvért halálra, és apa gyermeket; és rátámadnak majd gyermekek szülőkre, és halálba küldik majd őket. És lesztek majd *folyton* gyűlöltek mindenkitől az én nevem miatt. De aki mindvégig *hátrányba kerülve* megmaradt: ő meg lesz majd mentve. Amikor pedig üldöznek titeket ebben a városban, futva meneküljete a másikba! Mert ámen, *leszögezve* mondom nektek, semmiképp sem érhetek végére az Izrael városainak, amíg csak el nem jöhet az Ember Fia.

Nincs gyakornok feljebb a tanítójánál, sem rabszolga feljebb az ő uránál. Elég a gyakornoknak, ha *olyanná* válik, mint az ő tanítója, és a rabszolgának, mint az ő ura. Ha a ház *teljhatalmú* urát Baál-Zebúlnak¹³ hívták, mennyivel inkább az ő háznépét. Tehát ne rémüljete meg tőlük!

Mert semmi *olyan* leplezett *dolog* nincs, ami ne lepleződné majd le, és rejtett *dolog*, ami ne tudódna majd ki. Amit *kinyilatkoztatva* mondok nektek a sötétségben, szóljátok a világosságban, és amit a fülbe *súgva* hallotok, hirdesséte ki *hírnökként* a háztetőkön!

És ne rémüljete meg azoktól, *akik* megölik az *alaki* testet, de a lelket nem képesek megölni, hanem rémüljete meg inkább attól, *aki* képes mind lelket, mind testet elveszíteni a Gé-Hinnóban, *a szemétégető siralomvölgyben*.

Nemde két verebet árulnak egy tized napibérért¹⁴? És közülük egy sem fog leesni a földre a ti Édesapátok nélkül. Nektek pedig a fejete hajszájai is mind számon vannak tartva. Tehát ne rémüljete meg, sok verébnél vagytok fontosabban ti!

Mindenki tehát, aki csak *egyetértően és nyíltan megvallva* elismer majd engem az emberek előtt, elismerem majd én is őt az én Édesapám előtt, aki a mennyekben *van*. Bárki pedig, aki csak megtagad majd engem az emberek előtt, megtagadom majd őt én is az én Édesapám előtt, aki a mennyekben *van*.

---

13 *Baál-Zebúl*: 'a ház ura'. Szójáték a Baál-Zebúb névvel. Míg *zebúb* 'legyet' jelent, *zebúl* 'gazdag házat, birtokot'. Baál-Zebúb egy filiszteus istenség neve, akit Ekrónban tiszteltek, jelentése 'a légy ura', mely később a Sátán egyik nevévé is vált. Ezt változtatták át Jézusnál Baál-Zebúrra. A különféle Baál nevű istenségek olyan föniciai, kánaáni, filiszteus stb. istenségek voltak, ahol a Baál (vagy az arámi Beél) szó valami 'urát' jelentette. Ezek az istenségek voltak az Örökkévaló Adonáj (jelentése szintén: 'úr') állandó „vetélytársai”, és ezért „a ház Baálja” nevet olyan gúnynévként használták Jézusra, a ház teljhatalmú urára (a Mindenhatóra), mintha ő is Adonáj egy gonosz vetélytársa lett volna, aki tőle elcsábítja az embereket: mintha Jézus maga lett volna a Sátán.

14 *Tized napibér*: gör. *ἀσζάριον* (e.: „asszárion”), a napibért jelentő ezüstdénár tizedét érő érme. Jézus idejében a dénár már a drachma helyébe lépett, azzal kb. megegyező értékkel.

Ne feltételezzétek, hogy *azért* jöttem, *hogy* békét hajítsak a földre, nem békét hajítani jöttem, hanem tört. Mert kettévágni jöttem: embert az ő apjával szembeállítva, és lányt az ő anyjával szembeállítva, és menyet az ő anyósával szembeállítva. És ellensége *lesz* az embernek az ő házanépe. Az apját vagy anyját fölém *helyezve* szerető nem méltó hozzám, és a fiát vagy lányát fölém *helyezve* szerető nem méltó hozzám. És aki nem veszi fel az ő keresztjét és *nem* követ mögöttem, nem méltó hozzám. Aki az ő *földi élethez kötött* lelkét megtalálta, el fogja veszíteni azt, és aki az ő lelkét elveszítette *az én* ügyemért, meg fogja találni azt.

A titeket befogadó engem fogad be, és az engem befogadó befogadja azt, *aki* engem kiküldött. Az *isteni* szóvivőt szóvivő volta miatt befogadó *a* szóvivő jutalmát fogja kapni, és az igazat igaz volta miatt befogadó *az* igaz jutalmát fogja kapni. És ha valaki inni adna egynek ezen kicsinyek *közül* egy pohár hideg *víz*et pusztán gyakornok volta miatt: ámen, *leszögezve* mondom nektek, semmiképp sem veszíti el az ő jutalmát!”

És történt, amikor befejezte Jézus *a* rendelkezést az ő tizenkét gyakornoka számára, eltávozott onnan, *hogy* tanítson és hírnökösködjön az ő városaikban.

János pedig *miután* hallott a börtönben a Messiásnak a cselekedeteiről, elküldve az ő két gyakornokát *így* szólt hozzá: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várunk?” És válaszul Jézus *így* szólt hozzájuk: „Amint elmentetek, jelentsétek Jánosnak, amit hallotok és láttok: vakok látást nyernek és sánták járkálnak, leprások tisztulnak meg és siketek hallanak, halottak kelnek *életre* és szegények *győzelmi* Jóhírben részesülnek. És boldog, ha valaki nem botránkozik meg bennem.”

Ezek pedig *mikor* elmentek, kezdte Jézus *erőteljesen* mondani a tömegeknek János felől:

„Mit mentetek ki a pusztába megcsodálni? Nádszálat, szélről megrendülőt? Hanem? Mit látni mentetek ki? Puha *nőies* ruhákban feldíszített embert? Lássátok meg: a puhákat viselők a királyoknak a házaiban vannak! Hanem? Mit látni mentetek ki? *Isteni* szóvivőt? Igen, *leszögezve* mondom nektek, *isteni* szóvivőnél is nagyobb!

Mert ez az *az ember*, akiről meg van írva: »Figyelj! Én kiküldöm az én követemet a te színed előtt, aki el fogja készíteni a te utadat teelőtted.« Ámen, *leszögezve* mondom nektek, nem kelt fel asszonyok szülöttjei közül nagyobb a bemerítő Jánosnál! De aki kisebb a Mennyei Királyságában, nagyobb nála! A bemerítő Jánosnak a napjaitól pedig mostanáig a Mennyei Királysága erőszakot szenved, és az erőszakosok elragadják azt. Mert mind az *Isteni* szóvivők és a Törvény Jánosig

szóltak *isteni* szóvivőként. És ha be akarjátok fogadni, ő az eljönni készülő Illés¹⁵. Akinek van füle hallani, hallja!

De mihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonló a piacokon ülő és az ő társaikat megszólító és *erőteljesen ezt* mondó kisgyermekekhez: »Fuvoláztunk nektek és nem körtáncoltatok, siratót énekeltünk, és nem szakadtatok meg *a gyászban!*« Mert eljött *a* nem evő és nem ivó János, és *határozottan* mondják: »Démonja van!« Eljött az evő és ivó Ember Fia, és *határozottan* mondják: »Figyeljete! Egy falánk és borivó ember, adószedők barátja és bűnösöké!« És igazzá lett nyilvánítva a bölcsesség az ő gyermekeitől.”

Ekkor elkezdte korholni a városokat, amelyekben a az ő legtöbb csodás erőmegnyilvánulása történt, mert nem bánták meg *bűneiket*:

„Jaj neked, Khorazin! Jaj neked Béth-Szaida!¹⁶ Mert ha Türoszban és Szidónban¹⁷ történtek volna *azok* a csodás erőmegnyilvánulások, amik bennetek történtek, rég zsákruhában és hamuban *bűneiket* bánták volna! De *leszögezve* mondom nektek, Türosznak és Szidónnak elviselhetőbb lesz *az örökre szétválasztó kárhoztató* ítélet napján, mint nektek!

És te, Kapernaum, akit a mennyig emeltek fel, az alvilágig fognak lerántani! Mert ha Szodomában történtek volna *azok* a csodás erőmegnyilvánulások, amik benned történtek, megmaradt volna máig! De *leszögezve* mondom nektek, hogy Szodoma földjének elviselhetőbb lesz *az örökre szétválasztó kárhoztató* ítélet napján, mint neked!”

Abban az időben *mindezekre* válaszul Jézus így szólt: „Nyíltan megvallva elismerlek téged, Édesapám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket *a* bölcspektől és értelmesektől, és leplezted őket a kiskorúaknak. Igen, Édesapám, mert így vált jótetszővé teelőttd!

Minden nekem lett átadva az én Édesapámtól, és senki *sem* ismeri meg a Fiút, csak az Édesapa, az Édesapát *sem* ismeri meg bárki, csak a Fiú, és akinek esetleg szándékozik a Fiú leleplezni.

Gyertek ide hozzám mindnyájan ti fáradozók és megterheltek, és én megnyugvást adok nektek. Emeljétek az én igámat magatokra, és gyakorolva tanuljá-

---

15 *Illés*: Élijáh, az isteni szóvivők (próféták) képviselője, akiről Malakiás írta, hogy Isten elküldi, mielőtt eljön az Úr nagy és félelmetes napja.

16 *Khorazin és Béth-Szaida*: Khorazin egy galileai város, jelentése: 'Füstös kemence'. Béth-Szaida pedig egy kis halászfalu a Galileai-tenger vagyis a Genezáreti-tó nyugati partján, András, Péter, Fülöp és János otthona. Nevének jelentése: 'A hal háza'.

17 *Türosz és Szidón*: két régi és gazdag föníciai város a Földközi-tenger keleti partján. Türosz jelentése 'szikla', Szidón pedig 'halászat'. Szidón helyi megnevezése Szaida, ami egy szójáték lehetőségét rejti Béth-Szaidával.

tok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos a szívnek: és majd találtok megnyugvást a ti lelkeiteknek. Mert az én igám *kellemesen* hasznos és az én terhem könnyű.”

Abban az időben elment Jézus a szombatnapon, át a vetéseken, az ő gyakornokai pedig megéheztek, és elkezdtek kalászatokat tépni és enni. A farizeusok pedig *amint* ezt meglátták, odaszóltak neki: „Figyelj! A te gyakornokaid *azt* teszik, amit nem szabad tenni szombatnapon.” Ő pedig odaszólt nekik: „Nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett, ő és a vele *levők*: hogyan ment be az Isten házába és ette meg a kihelyezés kenyereit, amit nem volt szabad neki megennie, sem a vele *levőknek*, hanem csak a papoknak? Vagy nem olvastátok a Törvényben, hogy a szombatnapokon a papok a Templomban a szombatnapot megszenteltelenítik, és ártatlanok? *Leszögezve* mondom pedig nektek, hogy a Templomnál nagyobb van itt! Ha pedig tudtátok volna, mi ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot«, talán el sem ítéltétek volna az ártatlanokat. Mert Ura a szombatnapnak is az Ember Fia!”

És *miután* eltávozott onnan, elment az ő gyülekezetükbe. És – figyelj! – egy ember volt *ott*, *akinek* az *egyik* keze száraz volt, és kérdezgették őt, *ahogy erőteljesen* ezt mondták: „Vajon szabad-e a szombatnapokon gyógykezelní?” – hogy vádolhassák őt. Ő pedig odaszólt nekik: „Ki közületek *az az* ember, *akinek* lesz majd egy juha, és ha ez beleesne a szombatnapokon egy gödörbe, nem ragadja majd meg és *nem* emeli majd ki¹⁸? Mennyivel különb tehát egy ember egy juhnál? Úgyhogy szabad a szombatnapokon helyesen tenni.” Akkor *leszögezve* ezt mondja az embernek: „Nyújtsd ki a te kezedet!” És kinyújtotta, és rendbe jött! *Olyan* egészséges *lett*, mint a másik! A farizeusok pedig tanácsot tartottak ellene, *miután* ki mentek, hogy miként pusztíthatnák őt el.

Jézus pedig *miután* ezt megtudta, visszavonult onnan. És követték őt nagy tömegek, és kikezelte mindnyájukat. És *rendre utasítva* megfeddte őket, hogy őt nyilvánossá nem tehetik; hogy beteljesedjen az Ézsaiás, az *isteni* szóvivő által kijelentett *beszéd*, *aki* ezt mondta: „Figyelj: az én gyermekem, akit választottam, az én *önzetlenül* szeretettem, akiben jótetszését leltem az én lelkem. Helyezem majd az én Szellememet őrá, és *elválasztó* ítéletet jelent majd be a *nem-zsidó* népeknek. Nem veszekszik majd, nem is kiált, nem is hallja majd senki a tereken az ő hangját. Az összezúzódnak nádat nem töri le, és a füstölő gyertyabelet nem oltja ki, amíg csak győzelemre *nem* hajlíthatja az *elválasztó* ítéletet. És az ő nevében *nem-zsidó* népek reménykednek majd.”

Akkor *felajánlva* odahoztak hozzá egy vak és néma démonizáltat, és kikezelte őt, úgyhogy a vak és néma szólt is, látott is. És *közben* el voltak kápráztatva a tömegek mind, és *erőteljesen* ezt mondták: „Csak nem ez-e a Dávid Fia?” A farizeu-

18 Kiemeli: ugyanaz a szó, mint az ‘életre kelni’ (gör.: *ἐγείρω* e.: „egeiró”).

sok pedig *miután ezt* meghallották, *így* szóltak: „Ez nem hajítja ki a démonokat, hacsaknem a Baál-Zebúlbán, a démonok főnökében *működve!*” *Mivel* pedig már ismerte Jézus az ő fontolgatásait, odaszólt nekik:

„Mindegyik önmagával szemben részekre osztott királyság lepusztul, és egyik önmagával szemben részekre osztott város vagy ház sem fog megállni! És ha a Sátán a Sátánt hajítja ki, önmagával szemben részekre oszlott: tehát hogyan fog megállni az ő királysága? És ha én Baál-Zebúlbán hajítom ki a démonokat, a ti fiaitok kiben hajítják ki? Emiatt ők nektek lesznek ítélőbíráitok! Ha pedig én Isten Szellemében hajítom ki a démonokat, akkor elérkezett rátok az Isten Királysága!

Vagy hogyan képes valaki bemenni az erős *embernek* a házába, és az ő edényeit kifosztani, hacsak nem kötüzi meg először az erőst? És akkor majd az ő házat kifosztja. A velem nem levő ellenem van, és a velem nem gyűjtő szétszór.

Emiatt *leszögezve* mondom nektek, minden bűn és gyalázkodás el lesz engedve az embereknek, de a Szellem gyalázása nem lesz elengedve az embereknek! És aki csak egy szót szólna az Ember Fia ellen, el lesz engedve neki, de aki csak szól a Szent Szellem ellen, nem lesz elengedve neki, sem ebben a világkorszakban, sem az *eljönni* készülőben.

Vagy tegyétek a fát nemessé és annak a gyümölcsét nemessé, vagy tegyétek a fát rothadttá és annak a gyümölcsét rothadttá, mert a gyümölcsről a fa megismerhető.

Viperák fajzatai! Hogy vagytok képesek jókat szólni gonosz létekre? Mert a száj a szív *túlcsorduló* bőségéből szól! A jó ember a szívének jó kincseiből hajítja elő a jókat, és a gonosz ember a gonosz kincsekből hajít elő gonoszokat. De *leszögezve* mondom nektek, hogy minden haszontalan szöveget, amit esetleg szólnának az emberek: számot adnak majd arról az *elválasztó* ítélet napján. Mert a te szavaidból leszel igazzá nyilvánítva, és a te szavaidból leszel elítélve.”

Ekkor válaszolt valaki a farizeusok *közül*, *ahogy leszögezve* mondta: „Tanító, akarunk tőled jelt látni.” Ő pedig válaszul *így* szólt hozzájuk:

„Egy *munkákkal teli* gonosz és házasságtörő nemzedék jelt keres, és jel nem adatik majd neki, hacsaknem az *isteni* szóvivő Jónásnak¹⁹ a jele. Mert ahogyan volt Jónás a nagy hal gyomrában három napot és három éjt, úgy lesz az Ember Fia a föld szívében három napot és három éjt. A ninivei férfiak fel fognak támadni az *elválasztó* ítéletkor ezzel a nemzedékkal, és el fogják ítélni azt, mert *ők* megbánták *bűneiket* Jónás *hírnöki* kihirdetésére; és – figyeljete! – nagyobb *van* Jónásnál itt! Dél királynője *életre* fog kelni az ítéletkor ezzel a nemzedékkal, és el fogja ítélni

---

19 Jónás: (vagy Jóna) jelentése galamb.

ni azt, mert *ő* eljött a föld véghatáraiból Salamon bölcsességét hallgatni; és – figyeljete! – nagyobb *van* Salamonnál itt! Amikor pedig a tisztátalan szellem *végre* kiment az emberből, víztelen helyeken megy át, *miközben* megnyugvást keres, és nem talál. Akkor *leszögezve* mondja: »Vissza fogok térni az én házamba, ahonnan kijöttem.« És *miután* odament, találja azt *munkáktól* felszabadulva, kiséperve és felékesítve. Akkor elmegy és maga mellé vesz hét másik szellemet, *munkákkal teli* gonoszabbakat magánál, és *miután* bementek, ott laknak. És válik az utóbbi *állapota* annak az embernek rosszabbá az elsőnél. Így lesz ezzel a *munkákkal teli* gonosz nemzedékkel is!”

Neki pedig, a tömegekhez még szólónak – figyelj! – az édesanyja és az *ő* testvérei már kint álltak, *mert* keresték a *módját*, *hogy* szóljanak neki. Odaszólt pedig valaki neki: „Figyelj! A te édesanyád és a te testvéreid kint állnak, *mert* keresik a *módját*, *hogy* szóljanak neked.” *Ő* pedig válaszul odaszólt a neki odaszólónak: „Ki az én édesanyám, és kik az én testvéreim?” És *miután* kinyújtotta az *ő* karját az *ő* gyakornokaira, odaszólt: „Figyelj! *Ők* az én édesanyám és az én testvéreim! Mert aki csak megtenné²⁰ az akaratát az én mennyekbeli Édesapámnak, *ő* az én fivérem és nővérem és édesanyám.”

Azon a napon pedig, *miután* kiment Jézus a házból, leült a tenger mellett. És gyülekeztek mellé nagy tömegek, úgyhogy *ő*, *miután* belépett a hajóba, leült, és a tömeg mind a parton állt. És sokat szólt hozzájuk példázatokban²¹, *ahogy leszögezve ezt* mondta:

„Figyeljete! Kiment a vető vetni. És az *ő* vetése során némely esett az út mellé, és jöttek a madarak és felették azokat. Más pedig esett a köves helyekre, ahol nem volt *számára* sok föld, és azonnal kikelt, mert nem volt *számára* föld mélysége. *Miután* pedig a nap felkelt, megperzselődött, és mert nem volt gyökere, kiszáradt. Más pedig esett a tövisbokrokra, és felnőttek a tövisbokrok, és elfojtották azokat. Más pedig esett a kiváló földre, és gyümölcsöt termett, az egyik százat, a *másik* meg hatvanat, a *harmadik* meg harmincat. Akinek van füle hallani, hallja!”

És *miután* odamentek a gyakornokok, odaszóltak neki: „Mi az, *ami* miatt példázatokban szólsz nekik?” *Ő* pedig válaszul odaszólt nekik:

„Mert nektek adatott meg, *hogy* megismerjétek a Mennyek Királyságának a titkait, amazoknak meg nem adatott meg. Mert akinek van, annak adatik majd és bővelkedni fog; akinek pedig nincs, amije van, az is elemeltetik majd tőle. Ez az,

20 Aki csak megtenné: az ógörög egy olyan szerkezetet használ, ami azt a feltételes módot fejezi ki, hogy a jövőben, amint lehetősége adódik rá, meg is tenné.

21 Példázat: a görög *παράβολή* szó (e.: „parabólé”) szószerint ‘melléhajítást’ jelent, ahol egy szellemi valóságot vagy tanítást egy kitalált hétköznapi történettel mutatnak be, hogy a nyitott ember számára megfoghatóvá tegyék.

ami miatt példázatokban szólok nekik: mert látván nem látnak és hallván nem hallanak, és össze sem rakják *a szívükkel a dolgokat*. És beteljesedett rajtuk Ézsaiásnak a szóvivői közlése, amely *leszögezve* mondja: »Hallással hallani fogtok, és semmiképp sem rakhatjátok össze, és látván látni fogtok, és semmiképp sem láthatjátok át! Mert megkövéredett a szíve ennek a népnek, és a füleikkel nehezen hallottak, és az ő szemeiket becsukták: nehogy átláthassák a szemeikkel, és a füleikkel *nehogy* meghallhassák, és a szívükkel *nehogy* összerakhassák, és *nehogy* visszatérhessenek és meggyógyíthassam őket.«

Nektek pedig boldogok a szemeitek, mert látnak, és a ti füleitek, mert hallanak! Mert ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy sok *isteni* szóvivő és igazságos ember kívánczozott átlátni, amiket láttok, és nem láttak át, és hallani, amiket hallotok, és nem hallottak.

Ti tehát halljátok meg a vető példázatát:

Mindenkinél, aki *miközben* hallgatja a Királyság Kinyilatkoztatását és össze nem rakja, eljön a Gonosz és elragadja azt, *ami már* el lett vetve az ő szívében. Ez az, aki az út mellé volt vetve. Aki pedig a köves helyekre lett vetve, ez az, aki a Kinyilatkoztatást hallja, és azonnal örömmel befogadja azt. De nincs gyökere önmagában, hanem *csak* ideiglenes, *amikor* pedig nyomorúság vagy üldöztetés támad a Kinyilatkoztatás miatt, azonnal megbotránkozik. Aki pedig a tövisbokrokba lett vetve, ez az, aki a Kinyilatkoztatást hallja, és ennek a világekorszaknak a gondja és a gazdagságnak a csalárdsága *összeroppantva teljesen* megfojtja a Kinyilatkoztatást, és gyümölcstelenné válik. Aki pedig a kiváló földre lett vetve, ez az, aki a Kinyilatkoztatást hallja és összerakja, aki valóban gyümölcsözik, és terem az egyik százat, a *másik* meg hatvanat, a *harmadik* meg harmincat.”

Egy másik példázatot is helyezett eléjük, *ahogy leszögezve ezt* mondta:

„Hasonlóvá lett a Mennyek Királysága egy emberhez, *aki* az ő földjébe nemes magot vetett. De amíg az emberek aludtak, eljött az ő ellensége, és vetett szédítő vadócokat²² a búza közé, és elment. Amikor pedig szárba szökött a fű és gyümölcsöt termett, akkor előtűntek a szédítő vadócok is. *Miután* pedig a ház urának a rabszolgái odamentek, odaszóltak neki: »Urunk, nemde nemes magot vetettél a te földedbe? Honnét vannak hát *a földednek* szédítő vadócai?« Ő pedig *így* szólt nekik: »Ellenséges ember tette!« Akkor a rabszolgák *így* szóltak neki: »Akarod-e tehát, hogy *miután* elmentünk, összeszedjük azokat?« Ő pedig *így* szólt: »Nem,

22 Szédítő vadóc: más néven konkolyperje, a hagyományos fordításokban „konkoly”. A búzamezők parazita növénye, mely nagyon hasonlít a búzára, egészen addig, míg a szemek meg nem jelennek rajta: fekete magvakat hoz. Ha búzaliszttal keverik össze, akkor a vele szimbiózisban élő gomba is belekerül és a részegség minden tünetét okozza: szédülést, remegést, ittasságot, mámorérzetet, járásképtelenséget, bénulást, beszédzavart és hányást. Akár halált is okozhat. Emiatt ez az egyetlen zöldtakarmány, amit úgy tartanak számon, mint ártalmas, mérges és gyilkos gabonát.

nehogy *miközben* összeszeditek a szédítő vadócokat, gyökerestül kitépjétek azokkal egyszerre a búzát is. Engedjétek együtt nőni mindkettőt az aratásig, és az aratás alkalmával majd odaszólok az aratóknak: 'Szedjétek össze először a szédítő vadócokat, és kötözzétek azokat kötegekbe, hogy elégessék azokat, a búzát pedig gyűjtsétek össze az én magtáramba!'«"

Egy másik példázatot is helyezett eléjük, *ahogy leszögezve ezt* mondta:

„Hasonlít a Mennyek Királysága a mustármaghoz, amit fogott egy ember és elvetette az ő szántóföldjébe, ami kisebb ugyan minden magnál, de mire felnőtt, már nagyobb a veteményeknél, és fává lesz. Úgyhogy jönnek a menny madarai és fészket raknak annak az ágain.”

Egy másik példázatot is szólt nekik:

„Hasonlít a Mennyek Királysága a kovászhoz, amit fogott egy asszony és bele-rejtett három szea²³ lisztbe, amíg az egész kovászossá nem erjedt.”

Ezeket mind példázatokban szólt Jézus a tömegeknek, és példázat nélkül nem szólt nekik; hogy beteljesedjen az *isteni* szövegön keresztül kijelentett *beszéd*, aki ezt mondta: „Példázatokban nyitom majd meg az én számat: a világrendszer alapjainak lefektetése óta elrejtett *dolgokat* tárok majd fel.”

Akkor, *miután* elengedte a tömegeket, bement a házba Jézus. És odamentek hozzá az ő gyakornokai, és *egyidejűleg határozottan* mondták: „Értelmezd nekünk a szántóföld szédítő vadócainak a példázatát!” Ő pedig válaszul így szólt nekik:

„A nemes magot vető az Ember Fia; a szántóföld pedig a világrendszer; a nemes mag pedig ezek, a Királyság fiai; a szédítő vadócok pedig a Gonosz fiai; az ellenség pedig, aki vetette azokat, a Szétdobáló; az aratás pedig a világkorszak *céljának* bevégezése; az aratók pedig az angyalok. Ahogyan tehát összeszedik a szédítő vadócokat és tűzzel elégetik, így lesz a bevégezésekor ennek a világkorszaknak: kiküldi majd az Ember Fia az ő angyalait, és összeszedik majd az ő Királyságából az összes *bukást okozó* botrányt és a törvényteleniséget tevőket, és hajítják majd őket a tüzes kemencébe: ott lesz majd a sírás és a fogcsikorgatás! Akkor majd az igazságosak felragyognak majd mint a nap, az ő Édesapjuknak a Királyságában. Akinek van füle hallani, hallja!

---

23 *Három szea*: a görögben a *σάτον* (e.: „szaton”) űrmérték a héber ‘meghatározó mérték, sztenderd’ jelentésű szóból eredő *סֵא* (e.: „szea”) megfelelője, $\approx 7,7$ liter. 3 szea = 1 efa ≈ 23 liter. Az efa egy gabona-mérőedény, mely pl. a Zakariás 5:6-8 próféciaiban is szerepel. Az efa űrtartama megegyezik a bat folyadékűrmértékkel is. (A számadatok forrása: [Oxford Biblical Studies](#))

Ismét hasonló a Mennyei Királysága a szántóföldben elrejtett kincshez, amit *miután* megtalált egy ember, elrejtett, és az ő öröméből elmegy, és mindenét, amije csak van, eladja, és megvásárolja azt a szántóföldet.

Ismét hasonló a Mennyei Királysága a szép gyöngyöket kereső kereskedő emberhez, aki *miután* egyetlen nagyon értékes gyöngyöt talált és *miután* elment, eladta mindenét, amije csak volt, és megvásárolta azt.

Ismét hasonló a Mennyei Királysága a *nagy kiterjedésű* kerítőhálózathoz, amit a tengerbe hajítottak, és minden fajtából összegyűjtött, amit amikor megtelt, kihúztak a partra, és *miután* leültek, összeszedték a jókat²⁴ edényekbe, a hitványakat pedig kívülre hajították. Így lesz majd a világkorszak *céljának* a bevégezésekor: kimennek majd az angyalok, és elkülönítik a gonoszokat az igazságosak közül, és hajítják őket a tüzes kemencébe: ott lesz majd a sírás és a fogcsikorgatás!”

Leszögezve mondja nekik Jézus: „Összeraktátok mindezeket?” *Leszögezve* mondják neki: „Igen, Urunk!” Ő pedig odaszólt nekik: „Emiatt a Mennyei Királyságába gyakornokká tétellel bevezetett²⁵ összes írásmagyarázó hasonlít egy olyan emberhez, a ház urához, aki előhajigál az ő kincseiből *addig nem használt* újat és régit.”

És történt, amikor befejezte Jézus ezeket a példázatokat, útra kelt onnan.

És *miután* az ő szülőföldjére érkezett, tanította őket az ő gyülekezeteikben, úgyhogy ők meghökkentek, és *erőteljesen ezt* mondták: „Honnan van ennek ez a bölcsesség és a csodás erők? Nem ez az ácsmester fia? Nemde az ő édesanyját Máriának mondják, és az ő fivéreit Jakabnak és Józsefnek és Simonnak és Júdásnak? És az ő nőtestvérei is nemde mind köztünk vannak? Honnan *vannak* tehát ennek mindezek?” És megbotránkoztak benne. Jézus pedig odaszólt nekik: „Nincs *isten* szóvivő megbecsülés nélkül, hanem csak az ő szülőföldjén és az ő házában.” És nem tett ott sok csodát az ő hitetlenségük miatt.

---

24 *Jókat és hitványakat*: ugyanazok a szavak, mint a fa és gyümölcse képnél: ‘nemes’ és ‘rothadt’. E szavak jelentései még: ‘szép, használható, megfelelő’, illetve ‘használatlan, rossz minőségű, értéktelen’.

25 *Gyakornokká tétellel bevezetett*: a görög *μαθητευθεὶς εἰς* (e.: „mathéteutheisz eisz”) szerkezet a ‘gyakornokká tett’ szenvedő szerkezetes befejezett melléknévi igenév és a ‘-ba/-be’ toldalékunknak megfelelő elöljárószó kombinációja, amit „a Királysága a Mennyei Királyság felől, vagy annak gyakornoka lett, vagy már újjászülettként önállóan gyakoroltatták vele a Királyság dolgait, hanem magával a gyakornokká tétellel vezették őt be a Királyságba: a görög „*mathéteuo*” ige azt fejezi ki, hogy a gyakornokkal ott van személyesen az oktatója, akinek az elveit és életvitelét utánzással elsajátítja. És miközben gyakorol, nem csak megérti az eszével, hanem maga is aktív, felügyeletet már nem igénylő gyakornokká, gyakorlóvá válik, és maga is belekerül Isten Királyságába. Szóalkotás útján a ‘belegyakornokosított’ állhatna itt: „a Mennyei Királyságába belegyakornokosított összes írásmagyarázó”. (A begyakornokosítás módjáról Jézus a Máté könyve végén szól: bemelegítéssel és az összes olyan parancs megtételére való tanítással, amit Jézus az ő gyakornokainak adott.)

Abban az időben meghallotta Heródes, a negyedes fejedelem Jézusnak a halomás útján terjedő hírét, és odaszólt az ő gyermekeihez: „Ez a bemerítő János: ő kelt életre a halottak közül, és ez miatt a csodás erők működnek benne!” Mert Heródes, *miután* elfogta Jánost, megkötözte és börtönbe helyezte Heródiás, az ő fi-vérének, Fülöpnek a felesége miatt. Mert *leszögezve ezt* mondta neki János: „Nem szabad neked vele élned!” És *mialatt folyamatosan* meg akarta őt ölni, félt a tömegtől, mert *isteni* szóvivőjüként volt ő nekik.

Amikor pedig Heródesnek a születésnapját ünnepelték, táncolt Heródiásnak a lánya a középen, és tetszett Heródesnek. Ebből kifolyólag esküvel *nyilvánosan megvallva* elismerte neki, hogy megadja *azt*, amit esetleg kérne. Ő pedig az ő édesanyjától unszolva *ezt kérte*: „Add nekem! – közli – Ide egy fatáblán a fejét a bemerítő Jánosnak!” És elszomorodott a király, de az esküdözések és az *étkezés-hez vele* együtt letelepedők miatt megparancsolta, *hogy* adják oda. És *érte* küldve lefejezte Jánost a börtönben. És odavitték az ő fejét egy fatáblán, és odaadták a lánynak, és odavitte az ő édesanyjának. És odamentek az ő gyakornokai, felvették a testet és eltemették azt; és mentek és hírül adták Jézusnak.

És *amint ezt* meghallotta Jézus, visszavonult onnan hajóval egy puszta helyre külön, és *amint ezt* meghallották a tömegek, követték őt gyalogosan a városokból. És *amint* kiment Jézus, meglátott egy nagy tömeget, megindult bensőjében rajtuk, és gyógykezelt az ő betegeiket.

Amikor pedig este lett, odamentek hozzá az ő gyakornokai, *s közben határozottan* mondták: „Pusztá ez a hely, és az idő már elment *mellettünk*, bocsásd el a tömegeket, hogy *miután* elmentek a falvakba, vásárolhassanak maguknak ele-delt.” Jézus pedig odaszólt nekik: „Nem szükséges elmenniük; adjatok nekik ti enni!” Ők pedig *határozottan* mondták: „Nincs nekünk itt *egyebünk*, csak öt kenyerünk és két halunk.” Ő pedig odaszólt: „Hozzátok *a* számomra azokat ide!” És *miután* megparancsolta, *hogy* a tömegek telepedjenek le a fűre és vette az öt kenyeret és a két halat, *majd miután* feltekintett a mennybe: áldást mondott²⁶. És *miután* megtörte, adta a gyakornokoknak a kenyereket, a gyakornokok pedig a tömegeknek. És ettek mindnyájan és jóllaktak, és felszedték a megtört darabok bővelkedését: tizenkét tele kosárnyit! Az étkezők pedig mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és kisgyermeken kívül.

És azonnal kényszerítette Jézus az ő gyakornokait, *hogy* lépjenek a hajóba és menjenek előtte a túloldalra, amíg ő elbocsátja a tömegeket. És *miután* elbocsátotta a tömegeket, felment a hegyre külön imádkozni. *Amikor* pedig este lett, egyedül ő *volt* ott.

26 Áldást mondott: a gör. *εὐλόγησεν* (e.: „eulogészen”) szószerint azt jelenti: ‘jót mondott’. Amikor áldunk, jót mondunk valakire vagy valamire. Jelen esetben az áldás vonatkozhat a kenyerekre, a tömegekre és az egész kialakult helyzetre egyaránt.

A hajó pedig már a tenger közepén volt, *miközben* kínlódott a hullámoktól, mert ellenkező volt a szél. A negyedik éjszakai őrség *idején* pedig elment hozzájuk Jézus, járva a tengeren. És *amint* meglátták a gyakornokok a tengeren járó, zaklatottá váltak, és *közben erőteljesen ezt* mondták, „Ez egy rémjelenség!” és a félelemtől felkiáltottak. De azonnal hozzájuk szólt Jézus, *ahogy leszögezve* mondta: „Bátorodjatok, Én Vagyok, ne féljete!” Neki válaszul pedig Péter odaszólt: „Uram, ha te vagy, parancsold meg nekem, *hogy* hozzád menjek a vizeken!” Ő pedig odaszólt: „Jöjj!” És *miután* leereszkedett a hajóból, Péter járt a vizeken, *hogy* Jézushoz menjen. De *miközben* elemezve figyelte az erős szelet, megrémült, és *amint* kezdett elsüllyedni, felkiáltott, *ahogy erőteljesen* mondta: „Uram, ments meg engem!” *Miután* pedig azonnal kinyújtotta Jézus a kezét, megragadta őt és *leszögezve ezt* mondja neki: „Kishitű, milyen céllal²⁷ kételkedtél?” És *amint* beléptek a hajóba, abbahagyta a tombolást a szél. A hajóban levők pedig *miután* odamentek, leborulva hódoltak neki, *miközben leszögezve* mondták: „Valóban Isten Fia vagy!”

És *amint* átkeltek, megérkeztek Genezáret földjére. És *amint* felismerték őt annak a helynek a férfiai, elküldtek arra az egész környékre és *felajánlva* odahordták hozzá mind a rosszul levőket, és kérték őt, hogy csak *hadd* érinthessék meg az ő ruhájának a bojtját, és akik csak megérintették, kimenekültek *bajukból*.

Akkor odamentek Jézushoz a jeruzsálemi írásmagyarázók és farizeusok, *akik erőteljesen ezt* mondták: „Mi *az, ami* miatt a te gyakornokaid áthágják a vének hagyományát? Mert nem mossák meg az ő kezeiket, amikor kenyeret esznek.”

Ő pedig válaszul odaszólt nekik: „Mi *az, ami* miatt ti is áthágjátok az Isten parancsolatát a ti hagyományotok miatt? Mert az Isten parancsolatot adott, ahogy *leszögezve* mondta: »Értékelve tiszteld a te apádat és anyádat!«, és: »Az apját vagy anyját ócsárló²⁸ halállal érjen véget!« Ti pedig *leszögezve* mondjátok: »Bárki mondhatja apjának vagy anyjának: 'Áldozati ajándék *az*, aminek esetleg tőlem hasznát vehetnéd', és semmiképp sem kell tisztelnie az ő apját vagy az ő anyját.« És érvénytelenítettétek a parancsolatát az Istennek a ti hagyományotok miatt. Színészkedők! Helyesen szólt *isten* szóvivőként felőletek Ézsaiás, *aki leszögezve* mondta: »Közel jön hozzám ez a nép az ő szájával, és az ajkakkal *értékelve* tisztel engem, de az ő szívük messze távol van tőlem. De hiába tisztelnek *félve* engem, *miközben* emberek tanításait, rendeléseit tanítják.«”

27 *Milyen céllal*: szószerint: ‘mibe’, a görög *εἰς τί* (e.: „eisz ti”) szerkezet a ‘-ba/-be/-ért’ és a ‘mi/milyen’ szavak együttese. Az *eisz* használatos célhatározásra is: „Mi volt a célod/Hol akartál kikötni/Mit akartál elérni azzal, hogy kételkedtél?”

28 *Ócsárló*: a görög *κακολογέω* (e.: „kakologeó”) igéből, szószerint: ‘rosszat mondó’. Míg az áldás ‘jót mondás’, az ócsárlás ‘rosszat mondás’. Az átkozás viszont már egyenesen ‘leimádkozás’, a *καταράσθαι* görög szó (e.: „kataraomai”) valami pusztulása céljából művelt szellemi tevékenységre utal.

És *miután* odahívta a tömeget, odaszólt nekik: „Halljátok meg és rakjátok össze: Nem a szájba bemenő *dolog* teszi közönségessé az embert, hanem a szájból kijutó, ez teszi közönségessé az embert!”

Ekkor, *miután* odamentek az ő gyakornokai, odaszóltak neki: „Tudod-e, hogy a farizeusok, *miután* meghallották a Kinyilatkoztatást, megbotránkoztak?” Ő pedig *válaszul* odaszólt: „Minden *olyan* ültetvény, amit nem ültetett az én mennyei Édesapám, gyökerestül ki lesz tépve. Hagyjátok *hátra* őket: vak útikalauzaik *ők* vakoknak! Vak pedig vakot ha kalauzolna, *akkor* mindketten gödörbe fognak esni.”

Válaszul pedig Péter odaszólt neki: „Értelmezd nekünk ezt a példázatot!” Jézus pedig odaszólt: „Ti is még mindig *összerakni nem tudó* értetlenek vagytok? Tán nem fogjátok fel, hogy minden szájba bejutó *dolog* a gyomorba kerül, és a vécébe hajítják? De a szájból kijutó *dolgok* a szívből jönnek ki, és ezek teszik közönségessé az embert. Mert a szívből jönnek ki a gonosz érvelések, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, tolvajlások, hamisan tanúskodások, gyalázkodások. Ezek az embert közönségessé tevő *dolgok*, de a mosatlan kézzel evés nem teszi közönségessé az embert.”

És *miután* kiment onnan Jézus, visszavonult Türosz és Szidón vidékeire.

És – figyelj! – egy kánaáni asszony, *miután* azokból a határokból kiment *oda*, kiáltozott hozzá, *ahogyan erőteljesen* ezt mondta: „Irgalmazz nekem, Uram, Dávid Fia! Az én lányom kegyetlenül démonizált *állapotban van!*” De ő nem válaszolt neki egy Kinyilatkoztatást *sem*. És *miután* odamentek az ő gyakornokai, megkérték őt, *ahogy erőteljesen* mondták: „Bocsásd el őt, mert kiáltozik mögöttünk.” Ő pedig *válaszul így* szólt: „Nem lettem kiküldve, csak a juhokért, az Izrael házának elveszettjeiért.” Az *asszony* pedig *miután* megérkezett, leborulva hódolt neki, és közben *erőteljesen* mondta: „Uram, segíts rajtam!” Ő pedig *válaszul így* szólt: „Nem helyes elvenni a gyermekek kenyerét, és odahajítani a kiskutyáknak.” Az *asszony* pedig *így* szólt: „Igen, Uram, hiszen a kiskutyák is esznek az ő uruk asztaláról leeső morzsákból.” Ekkor *válaszul Jézus így* szólt hozzá: „Ó asszony, nagy a te hited: történjen veled, amint akarod!” És meggyógyult az ő lánya attól az órától *fogva*.

És *miután* távozott onnan, Jézus elment a Galileai-tenger mellé, és *miután* felment a hegyre, ott üldögélt. És odamentek hozzá sántákat, vakokat, siketnémákat, csonkákat és nagyszámú másféléket magukkal hozó nagy tömegek és odaszórták őket Jézus lábai mellé, és kikezelte őket: úgyhogy a szóló siketnémákat, egészséges csonkákat, járó sántákat és látó vakokat látó tömegek elcsodálkoztak és dicsőítették az Izrael Istenét.

Jézus pedig, *miután* odahívta az ő gyakornokait, *így* szólt: „Megindul a bensőm a tömeg iránt, mert már három napja *folyamatosan* velem maradtak, és nincs nekik *semmijük*, amit ehetnének; és elbocsátani őket étlen *bőjtölőkként* nem akarom, nehogy elájuljanak az út során.” És *erőteljesen* mondták neki az ő gyakornokai: „Honnan *lenne* számunkra a pusztában annyi kenyér, hogy jóllakassunk ennyi tömeget?” És *erőteljesen* mondja nekik Jézus: „Hány kenyereketek van?” Azok pedig *így* szóltak: „Hét; és egy kevés kis halunk.”

És megparancsolta a tömegeknek, *hogy* dőljenek le *étkezéshez* a földre. És *miután* vette a hét kenyeret és a halakat, *majd miután* hálát adott, megtörte és adta az ő gyakornokainak, a gyakornokok pedig a tömegnek. És ettek mindnyájan és jóllaktak, és felszedték a megtört darabok bővelkedését: hét tele nagykosárnyit! Az étkezők pedig négyezren voltak férfiak, asszonyokon és kisgyermeken kívül. És *miután* elbocsátotta a tömegeket, belépett a hajóba, és elment Magdala hátaiba.

És *miután* odamentek a próbáztató farizeusok és szaddúceusok, kérdezgettek őt, hogy egy jelt az égből mutatna-e nekik. Ő pedig válaszul odaszólt nekik: „Amikor esteledik, *leszögezve ezt* mondjátok: »Szép idő *lesz*, mert vöröslik az ég«, és kora reggel: »Ma *téli*es vihar *lesz*, mert borúsán vöröslik az ég.« Színészkedők! Az ég arculatát tudjátok, *hogyan kell* megkülönböztetni, de az alkalmas idők jeleit nem vagytok képesek? Egy *munkákkal teli* gonosz és házasságtörő nemzedék jelt keres, és jel nem adatik majd neki, hacsaknem az *isteni* szóvivő Jónásnak a jele.“ És *miután* otthagya őket, elment.

És *miután* az ő gyakornokai a túloldalra mentek, elfelejtettek kenyeret vinni. Jézus pedig odaszólt nekik: „Lássátok meg és óvakodjatok a farizeusok és szaddúceusok kovászatól!” Ők pedig számolgattak maguk közt, *ahogy leszögezve* mondták, hogy: „Kenyeret nem hoztunk.” *Amint* pedig *ezt* megtudta, Jézus odaszólt nekik: „Mit számolgattok magatok közt, kishitűek, hogy kenyeret nem hoztatok? Tán nem fogjátok fel, és nem emlékeztek az öt kenyérére az ötezernek, és *hogy* hány kosárnyit vittetek el? Sem a hét kenyérére a négyezernek, és *hogy* hány nagykosárnyit vittetek el? Hogyhogy nem fogjátok fel, hogy nem kenyérről szóltam nektek, *hogy* óvakodni *kell* a farizeusok és szaddúceusok kovászatól?” Akkor rakták össze, hogy nem *arról* szólt, *hogy* a kenyér kovászatól, hanem a farizeusok és szaddúceusok tanításától *kell* óvakodni.

Miután pedig elment Jézus a Fülöp Cézaráájának a vidékeire, kérdezgette az ő gyakornokait, *ahogy erőteljesen* mondta: „Kinek mondanak az emberek, *ki* vagyok én, az Ember Fia?” Ők pedig *így* szóltak: „Némelyek a bemerítő Jánosnak, mások pedig Illésnek, másfélék pedig Jeremiásnak vagy az *isteni* szóvivők egyikének.” Nekik *szegezve* mondja: „Ti pedig kinek mondotok, *ki* vagyok én?” Válaszul pedig Simon Péter *így* szólt: „Te vagy a Messiás, az Élő Istennek a Fia!” És vála-

szul Jézus odaszólt neki: „Boldog vagy, Simon Bar Jóna, mert nem hústest és vér leplezte le *ezt* neked, hanem az én Édesapám, aki a mennyekben *van*. De én is *leszögezve* mondom neked, hogy te vagy Péter, és ezen a kősziklán²⁹ fogom *házként* felépíteni az én kihívott *közösségemet*, és az alvilág kapui nem fognak győzedelmeskedni rajta. És neked fogom adni a kulcsait a Mennyek Királyságának, és amit esetleg megkötöznél a földön, megkötözött lesz a mennyekben, és amit esetleg kioldoznál a földön, kioldozott lesz a mennyekben.”

Ekkor utasította az ő gyakornokait, hogy senkinek *sem* szólhatják *el*, hogy ő Jézus, a Messiás. Ettől fogva kezdte megmutatni az ő gyakornokainak, hogy szükséges neki elmennie Jeruzsálembe, és sokat szenvednie a vénektől és főpapoktól és írásmagyarázóktól, és megöletnie, és a harmadik napon *életre* kelnie.

És *miután* magához vonta őt Péter, kezdte *rendre utasítva* feddni őt, *ahogy leszögezve* mondta: „*Legyen Isten* kiengesztelve veled, Uram, semmiképp *sem* lesz ez veled!” Ő pedig *miután* visszafordult, *így* szólt Péternek: „Eredj mögém, Sátán! Buktató vagy számomra, mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberek dolgaira!”

Ekkor Jézus odaszólt az ő gyakornokaihoz: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem! Mert aki csak akarná az ő *földi élethez kötött* lelkét megmenteni, el fogja veszteni azt; aki pedig csak elveszítené az ő lelkét *az* én ügyemért, meg fogja találni azt. Mert mi hasznát veszi *az* ember, ha *esetleg* az egész világrendszert megnyerné, az ő lelkét pedig kárba veszni hagyná? Vagy mit fog adni *az* ember ellenértékként az ő lelkéért? Mert az Ember Fia arra vár, hogy eljöjjön az ő Édesapja dicsóságában az ő angyalaival, és akkor meg fogja adni mindenkinek, *ami neki jár* az ő tevékenységéhez mérten. Ámen, *leszögezve* mondom nektek, vannak némelyek az itt állók *közül*, akik semmiképp *sem* kóstolhatnak halált, míg csak meg *nem* láthatták az Ember Fiát, *miközben* eljön az ő Királyságában.”

És hat nap múlva magához veszi Jézus Pétert és Jakabot, és az ő testvérét, Jánost, és felviszi őket egy magas hegyre külön. És átalakult előttük, és *úgy* ragyogott az ő arca, mint a nap, és az ő ruhája *olyan* fehérré vált, mint a világosság. És – figyelj! – láthatóvá lett számukra *a* vele beszélgető Mózes és Élijáh. *Erre* válaszul pedig Péter odaszólt Jézusnak: „Uram, hasznos nekünk itt lennünk. Ha akarod, építhetünk itt három sátrat: neked egyet és Mózesnek egyet és egyet Illésnek.”

²⁹ Ezen a kősziklán: szójáték Péter nevével. Míg a 'kő' jelentésű Péter (gör.: Πέτρος, e.: „petrosz”) hímnemű, addig az itt 'kősziklaként' használt görög πέτρα (e.: „petra”) nőnemű. Ezek különböző szavak. Jézus szójátékában az „ezen” és a „kősziklán” szavak használata feltehetőleg önmagára utal az 1Korinthoszban található mondat alapján: „a szikla (petra) pedig a Messiás volt”.

Még ő szólt – figyelj! –, egy fényes felhő beárnyékolta őket, és – figyelj! – hang hallatszott a felhőből, amely leszögezve mondta: „Ez az én szeretett Fiam, akiben jótetszésemet leltem! Őrá hallgassatok!”

És *amint ezt* hallották, a gyakornokok az ő arcukra estek, és igen megrémültek. És *miután* odament hozzájuk Jézus, megérintette őket, és *így* szólt: keljetek fel, és ne rémülözzetek! *Miután* pedig felemelték az ő szemeiket, senkit *sem* láttak, hanem csak Jézust egyedül.

És *miközben* lementek a hegyről, parancsolatot adott nekik Jézus, *ahogy leszögezve* mondta: „Senkinek se szóljatok a látomásról, mígnem az Ember Fia a halottak közül feltámadhatott.” És kérdezték őt az ő gyakornokai, *ahogy* erőteljesen mondták: „Mit mondanak tehát *határozottan* az írásmagyarázók, hogy Illésnek kell eljőnnie először?” Jézus pedig válaszul *így* szólt nekik: „Illés csakugyan eljön először, és rendbe tesz mindent, viszont *leszögezve* mondom nektek, hogy Illés már eljött, és nem ismerték fel őt, hanem *azt* tették vele, amit csak akartak. Ily módon az Ember Fia is készül *arra*, *hogy* szenvedjen tőlük.” Ekkor értették meg a gyakornokok, hogy a bemerítő Jánosról szólt nekik.

És *amint* odamentek a tömeghez, odament hozzá egy ember a térdein *csúszva* és *közben erőteljesen* mondta: „Irgalmazz az én fiamon *amiatt*, hogy epilepsziás rohamai vannak és kegyetlenül szenved: mert sokszor eszik a tűzbe és sokszor a vízbe. És *felajánlva* odavitettem őt a te gyakornokaidhoz, és nem voltak képesek őt kikezelni.” Válaszul pedig Jézus *így* szólt: „Ő hitetlen és elfordult nemzedék, meddig leszek veletek? Meddig foglak elviselni titeket? Hozzátok hozzám őt ide!” És *rendre utasítva* megfedtte azt a démont, és kiment belőle; és ki lett kezelve a gyermek attól az órától *fogva*.

Ekkor, *miután* odamentek a gyakornokok Jézushoz külön, *így* szóltak: „Mi az, *ami* miatt mi nem voltunk képesek kihajítani azt?” Jézus pedig *így* szólt hozzájuk: „A ti hitetlenségetek miatt. Mert ámen, *leszögezve* mondom nektek, *abban az esetben*, ha *akkora* hitetek van, mint egy mustármag: azt fogjátok mondani ennek a hegynek, »Távozz innen oda!« és távozni fog, és semmi sem lesz képtelenség nektek. De ez a fajta nem megy ki, csak imában és böjtben.”

Mialatt pedig Galileában forgolódtak, *így* szólt nekik Jézus: „Készül az Ember Fia *arra*, *hogy áruházzal* átadják embere kezébe, és meg fogják ölni őt, és a harmadik napon *életre* fog kelni.” És igen elszomorodtak.

Miután pedig ők Kapernaumba mentek, odamentek a kétdrachma-szedők³⁰ Péterhez és *így* szóltak neki: „A ti tanítótok nem teljesíti a kétdrachmát?” Ő *hatá-*

³⁰ *Kétdrachma-szedők*: templomadó szedők, akik a 2Mózes 30:13-16 alapján fél sekel súllyal ezüstöt szedtek. Az ezzel egyenértékű ezüst kétdrachmás két napibérnek megfelelő pénzérme volt. A sztáter ezüstérme ennek a duplája, a sekellel egyenértékű.

rozottan mondja: „De igen!” És amikor bement a házba, megelőzte őt Jézus, *ahogy határozottan* mondta: „Mit gondolsz te Simon, a föld királyai kitől szednek vámot vagy adót? Az ő fiaitól vagy a máséitól?” *Határozottan* mondja neki Péter: „A máséitól.” Így szólt neki Jézus: „Tehát valójában szabadok a fiak. Hogy pedig ne botránkoztassuk meg őket, *miután* elmentél, a tengerbe hajítsd be a horgot, és az első feljövő halat emeld ki, és *miután* kinyitottad annak a száját, fogsz találni egy sztátert. Azt *miután* kiszedted, add oda nekik értem és érted!”

Abban az órában odamentek a gyakornokok Jézushoz, ahogy *erőteljesen ezt* mondták: „Ki akkor a nagyobb a Mennyei Királyságában?” És *miután* odahívott Jézus egy kisgyermeket, közéjük állította őt, és *így* szólt:

„Ámen, *leszögezve* mondom nektek, *abban az esetben*, ha nem fordulátok meg és váljátok *olyanokká*, mint a kisgyermek, semmiképp sem mehettek be a Mennyei Királyságába. Aki tehát *lealacsonyítva* megalázza magát, mint ez a kisgyermek, ő a nagyobb a Mennyei Királyságában. És aki esetleg befogadna egyetlen ilyen kisgyermeket az én nevemre *alapozva*, engem fogad be. Aki pedig csak *akadályoztatva* megbotránkoztatná ezeket a bennem hívó kicsiknek egyikét, annak használ, hogy számár-*hajtott* malomkövet akaszthatnak az ő nyakára, és lesüllyedhet a tenger mélységébe.

Jaj a világrendszernek a botrányok miatt! Mert szükséges, *hogy* jöjjenek a botrányok, mindamellett jaj annak az embernek, aki által a botrány jön! Ha pedig a te kezéd vagy a te lábad botránkoztat meg téged, vágd le azokat és hajítsd el magadtól: hasznos neked az életre sántán vagy csonkán bemenned, mint két kézzel vagy két lábbal az örök tűzre hajítva lenned. És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt s hajítsd el magadtól: hasznos neked egyszeműként az életre bemenned, mint két szemmel a tűznek *szeméttégető siralomvölgyébe*, a Gé-Hinnómba hajítva lenned.

Meglássátok, meg ne vessétek ezeket a kicsiknek egyikét *se*, mert *leszögezve* mondom nektek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az arcát az én Édesapámnak, aki a mennyekben *van*. Mert menteni jött az Ember Fia az elveszettet. Ti mit gondoltok, *abban az esetben*, ha lenne egy embernek száz juha, és eltévelyedne egy közülük: *miután* otthagytá a kilencvenkilencet és *miután* elment a hegyekre, nem keresi-e meg a tévelygőt? És ha *úgy* történne, *hogy* megtalálta azt: ámen, *leszögezve* mondom nektek, örül annak, jobban, mint a kilencvenkilenc el nem tévelyedettnek. Ilyen módon nincs *olyan* akarat a ti mennyekbeni Édesapátok *színe* előtt, hogy elveszen ezeket a kicsiknek *csak* egyike *is*.

Ha pedig bűnt követne el ellened a te testvéred, eredj és részesítsd rábizonyító feddésben négy szemközt, egyedül. Ha rád hallgat, megnyerted a te

testvéredet. Ha pedig nem hallgat *rád*, vigyél magaddal még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú száján álljon meg minden kijelentés. Ha pedig őket *semmibe véve* félrehallja, szólj a kihívottak *közösségének*. Ha pedig a kihívottak *közösségét is semmibe véve* félrehallja, legyen számodra olyan, mint a *nem-zsidó* pogány és az adószedő.

Ámen, *leszőgezve* mondom nektek, amit esetleg megkötnétek a földön, kötve lesz a mennyben, és amit esetleg kioldoztok a földön, kioldozott lesz a mennyben. Ismét *leszőgezve* mondom nektek, hogy ha ketten közületek egyetértésben vannak a földön minden dolog felől: amit csak kérnének, meg fog történni a számukra az én mennyekbeli Édesapámtól. Mert ahol van két vagy három az én nevembe *már* összegyűlt *ember*, ott vagyok közöttük.”

Ekkor, *miután* odament hozzá Péter, odaszólt: „Hányszor fog bűnt elkövetni ellenem az én testvérem és fogom *én* elengedni neki? Még hétszer *is*?” *Leszőgezve* mondja neki Jézus: „Nem mondom neked, hogy még hétszer *is*, hanem hetvenhétszer *is*.”

„Emiatt hasonlónak lett a Mennyek Királysága egy emberhez, egy királyhoz, aki rendezni akarta a számlákat az ő rabszolgáival. *Mikor* pedig ő elkezdte a rendezést, odavittek elé egyet, *egy* tízezer talentummal³¹ adóst. De *mikor* ő nem bírta megadni, megparancsolta az ő ura, *hogy* őt el *kell* adni, és az ő feleségét, és a gyermekeit, és mindenét, amivel *csak* bírt; és meg *kell* adnia. Azért, *miután* földre esett a rabszolga, leborulva hódolt neki, és *közben erőteljesen ezt* mondta: »Uram, légy hosszútűrő irántam, és neked mindent meg fogok adni!« *Miután* pedig megindult az ura annak a rabszolgának, elbocsátotta őt és a kölcsönt elengedte neki.

Miután pedig kiment az a rabszolga, talált egyet az ő rabszolgatársai *közül*, aki adósa volt neki száz dénárral³², és *miután* megragadta őt, fojtogatta, *miközben erőteljesen ezt* mondta: »Add meg nekem azt, amivel adós vagy!« Azért, *miután* földre esett az ő rabszolgatársa az ő lábainál, kérlelte őt, *ahogy erőteljesen ezt* mondta: »Légy hosszútűrő irántam, és mindent meg fogok adni neked!« Ő pedig nem akart *engedni*, hanem *miután* elment, börtönbe hajította őt, mígnem megadja az adósságot.

Miután pedig látták az ő rabszolgatársai azokat, *amik* történtek, igen megszorodtak, és *miután* elmentek, tisztán kifejtették az ő uruknak mindazokat, *amik* történtek. Ekkor, *miután* odahívta őt az ő ura, *leszőgezve* mondja neki: »Gonosz rabszolga! Azt az adósságot mind elengedtem neked, mivel

---

31 *Tízezer talentum*: 1 talentum 6000 dénár, kb. 30 kg ezüst. A napibér egy dénár volt, így a rabszolga 60 millió napibérrel volt adós.

32 *Száz dénár*: száz napibér (1 mina).

kérleltél engem! Nem kellett volna neked is irgalmaznod a te rabszolgatársadnak, ahogyan én is irgalmaztam neked?» És megharagudva az ő ura átadta őt a kínzóknak, mígnem megadja mind az adósságot neki.

Ily módon fog tenni az én mennyei Édesapám is veletek, ha a ti szívetekből el nem engeditek egyenként *ki-ki* az ő testvérének az ő bukásaikat.”

És történt, amikor befejezte Jézus ezeket a Kinyilatkoztatásokat, útra kelt Galileából és elment Júdea határaiba a Jordánon túl. És követték őt nagy tömegek, és kikezelte őket ott.

És odamentek hozzá az őt próbáztató és neki *erélyesen* ezt mondó farizeusok: „Szabad-e embernek elbocsátania az ő feleségét mindenféle *hibáztató* okolás alapján?” Ő pedig válaszul *így* szólt hozzájuk: „Nem olvastátok, hogy az Alkotó kezdettől fogva hímneművé és nőneművé alkotta őket? És *így* szólt: »Ennek kapcsán el fogja hagyni az ember az apát és anyát, és hozzá fog ragadni az ő feleségéhez, és lesz a kettő egy hústestté.« Úgyhogy *ők* többé már nem ketten vannak, hanem egy hústest. Amit azért az Isten közös igába kötött, ember ne válassza szét!”

Erélyesen mondják neki: „Akkor Mózes miért tett *olyan* parancsolatot, hogy adni *kell* szakítási kiskönyvet és el *kell* bocsátani a nőt?” Azt mondja nekik: „Mózes a ti keményszívűségeitekre *nézve* engedte meg nektek a ti feleségeitek elbocsátását, de kezdettől fogva *ez* nem így történt. De *leszögezve* mondom nektek, hogy aki csak elbocsátaná az ő feleségét paráznaságon kívül, és megházasodna mással, házasságtörést követ el, és aki elbocsátott *nővel* házasodik, házasságtörést követ el.”

Leszögezve mondják neki az ő gyakornokai: „Ha így van az ember *hibáztató* okolása az asszonnyal, nem hasznos megházasodni.” Ő pedig odaszólt nekik: „Nem mindenki fogadja be ezt a Kinyilatkoztatást *annak helyt adva*, csak akiknek adatott: mert vannak kasztráltak, akik anyjuk méhéből születtek így; és vannak kasztráltak, akik kasztrálva lettek az emberek által; és vannak kasztráltak, akik kasztrálták magukat a Mennyei Királysága miatt. Aki *ezt* képes befogadni, fogadja be!”

Akkor *felajánlva* odahoztak neki kisgyermekeket, hogy a kezeit rájuk tehesse és imádkozhasson, a gyakornokok viszont *rendre utasítva* megfeddték őket. Jézus viszont odaszólt: „Hagyjátok a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el őket *attól*, hogy hozzám jöjjenek, mert az ilyeneké a Mennyei Királysága!” És *miután* rájuk tette a kezeit, elment onnan.

És – figyelj! – egy *fiatalember*, *miután* odament hozzá, *így* szólt hozzá: „Jó tanító, mi jót tehetek *azért*, hogy rendelkezhessem az örök *magasabbrendű értel-*

mes étellel?” Ő pedig *így* szólt hozzá: „Miért mondasz engem jónak? Senki *sem* jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni a *magasabbrendű értelmes* életbe, tartsd meg a parancsolatokat!” *Erélyesen* mondja: „Melyeket?” Jézus pedig *így* szólt: „Ezt: nem fogsz gyilkolni, nem fogsz házasságot törni, nem fogsz lopni, nem fogsz hamisan tanúskodni, *értékelve* tiszteld a te apádat és anyádat, és szeretni fogod *önzetlenül* a te legközelebbi *embertársadat*, mint magadat.” *Leszögezve* mondja neki a fiatalember: „Mindezeket megőriztem fiatalságomtól fogva, mi hátrányosságom van még?” Így szólt hozzá Jézus: „Ha *célbaért* tökéletes akarsz lenni: eredj, *egyszer s mindenkorra* add el a te vagyonodat, és *egyszer s mindenkorra* add a szegényeknek: és kincsekkel fogsz rendelkezni a mennyekben; és gyere, kövess engem!” *Mikor* pedig hallotta a fiatalember a Kinyilatkoztatást, elment megszomorodva, mert sok birtokkal rendelkező *ember* volt.

Jézus pedig odaszólt az ő gyakornokaihoz: „Ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy nehezen fog bemenni a gazdag a Mennyek Királyságába. De ismét *leszögezve* mondom nektek: Könnyebb egy tevének egy tű lyukán átmenni, mint egy gazdagnak az Isten Királyságába bemenni.” *Miután* pedig meghallották *ezt* az ő gyakornokai, igencsak meghökkentek, és *közben erélyesen* *ezt* mondták: „Tehát ki valósíthatja meg *azt*, *hogy* meg legyen mentve?” *Miután* rájuk nézett, Jézus *így* szólt hozzájuk: „Embereknél ez megvalósíthatatlan, de Istennél minden megvalósítható.”

Ekkor válaszul Péter *így* szólt neki: „Figyelj! Mi otthagytunk mindent és követtünk téged. Mi lesz tehát velünk?” Jézus pedig *így* szólt nekik:

„Ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületésben, amikor leülhet az Ember Fia az ő dicsőségének trónjára, ti is le fogtok ülni tizenkét trónra, *mint* az Izrael tizenkét törzsét ítélők. És mindenki, aki otthagytott házakat vagy fivéreket vagy nővéreket vagy apát vagy anyát vagy feleséget vagy gyermekeket vagy szántóföldeket az én nevemért, százszor annyit fog kapni és örök *magasabbrendű értelmes* életet fog örökölni. Sokan lesznek pedig elsőből utolsókká, és utolsóból elsőkké.

Mert hasonló a Mennyek Királysága egy emberhez, egy ház urához, aki kiment kora reggel, *hogy* munkásokat béreljen fel az ő szőlőjébe. *Miután* megegyezett a munkásokkal, *hogy egy* dénárból *fizeti ki* a napot, kiküldte őket az ő szőlőjébe.

És *miután* kiment a harmadik óra körül, látott másokat állni a piactéren hasztalanul. Azoknak is odaszólt: »Eredjete ti is a szőlőbe, és ami csak igazságos, meg fogom adni nektek.« Azok pedig elmentek.

Ismét, *miután* kiment a hatodik és kilencedik óra körül, ugyanígy tett.

Miután pedig a tizenegyedik óra körül kiment, talált másokat állni hasztalanul, és *erélyesen* mondja nekik: »Miért álltok itt egész nap, hasztalanul?« *Erélyesen* mondják neki: »Mert senki minket fel *nem* bérelt.« *Erélyesen* mondja nekik: »Eredjete ti is a szőlőbe, és ami csak igazságos, meg fogjátok kapni.«

Amikor pedig este lett, *erélyesen* mondja a szőlő ura az ő ügyintézőjének: »Hívd a munkásokat, és add meg nekik a bért, az utolsóktól kezdve az elsőig!«

És *amikor* jöttek a tizenegyedik óra körül *felbéreltek*, kaptak egyenként egy dénárt. *Amikor* pedig jöttek az első, feltételezték, hogy többet fognak kapni, és kaptak ők is egyenként egy dénárt. *Amikor* pedig megkapták, zúgolódtak a ház ura ellen, *ahogy erélyesen* mondták: »Ezek az utolsók egyetlen órát tettek *le*, és egyenlővé tetted őket velünk, akik a napnak a terhét hordoztuk és a hőséget?« Ő pedig válaszul odaszólt egyiküknek: »Barátom, nem bánok igazságtalanul veled, nem egy dénárban egyeztél meg velem? Vidd a tiédet és eredj! *Úgy* akarok pedig ennek az utolsóknak adni, ahogy neked is. Vagy nem szabad nekem *azt* tennem, amit akarok az én *dolgaimban*? Vajon a te szemed *nyughatatlanul* gonosz, csak mert én jó vagyok?«

Ily módon lesznek az utolsók első és az első utolsókká. Mert sok meghívott van, de kevés kiválasztott.”

És *miközben* ment fel Jézus Jeruzsálembe, magához vette a tizenkét gyakornokot külön az úton és odaszólt nekik:

„Figyeljete! Felmegyünk Jeruzsálembe; és az Ember Fia majd átadatik a főpapoknak és írásmagyarázóknak, és halálra ítélik őt; és átadják őt a *nem-zsidó* népeknek, *hogy* kigúnyolják és megostorozzák és keresztre feszítsék; és a harmadik napon feltámad.”

Ekkor odament hozzá a Zebedeus fiainak anyja az ő fiaival, és *közben* leborulva hódolt és kért tőle valamit. Ő pedig *így* szólt neki: „Mit akarsz?” *Leszőgezve* mondja neki: „Szólj *úgy*, hogy ülhessen ez az én két fiam, egy *a* te jobbold felől és egy *a* te balold felől a te Királyságodban!” Válaszul pedig Jézus *így* szólt: „Nem tudjátok, mit kértek. Képesek vagytok-e kiinni *azt* a poharat, amelyet én készülek kiinni; és *azzal* a bemerítéssel, amellyel én bemerítkezem, bemerítkezni?” *Leszőgezve* mondják neki: „Képesek vagyunk.” És *leszőgezve* mondja nekik: „Az én poharam valóban kiisszátok majd, és a bemerítéssel, amellyel én bemerítkezem, bemerítkeztek majd; de az én jobbold felől és balold felől *való* ülést nem *az* én *dolgom* megadni, hanem *azok kapják majd*, akiknek *már* el van készítve az én Édesapámtól.”

És *amint* ezt hallotta a tíz, felháborodtak a két testvér miatt. Jézus pedig *amint* odahívta őket, *így* szólt: „Tudjátok, hogy a *nem-zsidó* nemzetek főemberei leuralják őket, és a nagyaik hatalommal lenyomják őket. De nem így lesz tiköztetek; hanem aki csak akarna tiköztetek naggyá válni, legyen *a* ti segédetek, és aki csak akarna tiköztetek első lenni, legyen *a* ti rabszolgátok! Mint ahogy az Ember Fia sem *azért* jött, *hogy* neki segédkezzenek, hanem *hogy* *ő* segédkezzen és adja az *ő* életét váltságdíjúl sokak helyett.”

És az *ő* Jerikóból *való* kimenetelükkor egy nagy tömeg követte őt. És – figyelj! – két, az út mentén ülő vak, *amint* meghallotta, hogy Jézus *arra* halad el, felkiáltott, *ahogy erőteljesen* ezt mondta: „Irgalmaz nekünk Urunk, Dávid Fia!” A tömeg pedig *rendre utasítva* megfeddte őket, hogy legyenek csendben; ők pedig *ezalatt* még inkább kiáltottak, *ahogy erőteljesen* ezt mondták: „Irgalmaz nekünk Urunk, Dávid Fia!” És *amint* megállt Jézus, megszólította őket és *így* szólt: „Mit akartok, *hogy* megtegyek nektek?” *Leszögezve* mondják neki: „Urunk, hogy megnyíljanak a mi szemeink!” Miután *pedig* bensőjében megindult Jézus, megérintette az *ő* szemeiket, és azonnal látást nyertek az *ő* szemeik, és követték őt.

És amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és megérkeztek Betfagéba³³, az Olajfák hegyéhez, akkor Jézus elküldött két gyakornokot, *ahogy leszögezve* ezt mondta nekik: „Menjetek be az előttetek *levő* faluba, és azonnal találni fogtok egy szamarat és egy kiscsacsit vele. *Miután* kioldoztátok, hozzátok *őket ide* nekem! És ha valaki nektek odaszólna valamit, azt fogjátok kimondani: »Az Úrnak rájuk van szüksége.« És azonnal el fogja küldeni őket.”

Mindez *pedig azért* történt, hogy beteljesedjen az az *isteni* szóvivőn keresztül kijelentett *beszéd*, aki ezt mondta: „Szóljatok a Cion lányának: Figyelj! A te királyod jön hozzád szelíden és ülve szamáron és kiscsacsin, igavonó állat fián.”

Miután *pedig* elmentek a gyakornokok és *úgy* tettek, amint elrendelte nekik Jézus, elhozták a szamarat és a kiscsacsit, és ráhelyezték azokra az *ő* felsőruhákat, és *ő* azokra ült.

A tömeg legnagyobb *része* *pedig* elterítette az *ő* felsőruháit az útra, mások *pedig közben* levágtak ágakat a fákról és elterítették az úton. Az előtte menő és az *őt* követő sok aság *pedig közben* kiáltottak, *ahogy erőteljesen* mondták: „Hósán-

³³ *Betfagé*: falucska Jeruzsálem mellett keletre, Betániához közel. A név jelentése: ‘az éretlen füge háza’.

na³⁴ a Dávid Fiának! Áldott az Úr nevében jövő! Hósánna a legmagasabb *régiókban!*"

És az ő Jeruzsálemben való bemenetelekor *fölbolydulva* megrendült az egész város, *ahogy* nyomatékosan ezt mondták: „Kicsoda ez?” A tömegek pedig *leszögezve* mondták: „Ez Jézus, a galileai Názáretből való isteni szóvivő.”

És bement Jézus az Istennek a Templomába, és kihajította mind a Templomban eladókat és vevőket, és a pénzváltók asztalait és a galambokat eladók székeit felforgatta³⁵. És *leszögezve* mondja nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádság házána lesz hívva«, ti pedig tettétek azt rablók barlangjává!”

És odamentek hozzá vakok és sánták a Templomban, és kikezelte őket.

Miután pedig látták a főpapok és az írásmagyarázók a csodálatos *dolgokat*, amiket tett, és a Templomban kiáltó és *hangosan ezt* mondó gyermekeket: „Hósánna a Dávid Fiának”, felháborodtak, és odaszóltak neki: „Hallod, mit mondanak ezek?” Jézus pedig *leszögezve* mondja nekik: „Igen. Sohasem olvastátok, hogy »Kiskorúak és csecsemők szájából készítettél dicséretet?«” És *miután* otthagyta őket, kiment a városon kívülre Betániába, és ott *a szabadban* éjszakázott.

Kora reggel pedig a városba visszajövet megéhezett. És *amint* meglátott egy fügefát az út mentén, odament ahhoz, és semmit *sem* talált azon, hanem csak leveleket. És *leszögezve* mondja annak: „Többé ne jöjjön elő belőled gyümölcs soha!” És elszáradt azonnal a fügefa. És *amint* meglátták ezt a gyakornokok, csodálkoztak, *ahogy erőlyesen ezt* mondták: „Hogyhogy azonnal elszáradt a fügefa?” Válaszul pedig Jézus odaszólt nekik: „Ámen, ámen, *leszögezve* mondom nektek, ha van hitetek és nem kételkedtek, nem csak a fügefa *esetét* fogjátok megtenni. Hanem, ha ennek a hegynek is *így* szólnátok: »Légy elvíve és behajítva a tengerbe!«, meg fog történni. És mindent, amit csak kérnétek az imádkozásban, *miközben* hisztek: meg fogjátok kapni.”

És az ő Templomba menetelekor odamentek hozzá, *miközben* tanított, a főpapok és a nép vénei, *s közben erőlyesen* mondták: „Milyen *szuverén* hatalommal teszed ezeket? És ki adta neked ezt a hatalmat?” Válaszul pedig Jézus odaszólt nekik: „Kérni fogok tőletek én is egyetlen kinyilatkoztatást, amiről ha szóltok nekem, én is nektek el fogom mondani, milyen hatalommal teszem ezeket. Jánosnak a bemerítése honnan volt? Mennyből vagy emberektől?” Ők pedig *így* számolgat-

34 *Hósánna*: Örömteli arámi istendicsérő felkiáltás, ami az őszi sátoros ünnepen (szukkot) hangzott fel. Eredetileg a szabadulás iránti könyörgés (héb. e.: „hosia na”, jel.: ‘Kérünk, ments meg!’) a Zsoltár 118:25-ből. Liturgikusan használták az öröm és a dicséret kifejezésére a megkapott vagy még várt szabadulásért. Amikor Jézus Jeruzsálemben érkezett, hogy végül bemutassa magát Izraelnek, eme Istennek járó kifejezéssel és felkiáltással üdvözölték őt, Dávid Fiát, a Messiást, rendhagyó módon a tavaszi pészah idején.

35 *Felforgatta*: görögül καταστρέφω (e.: „katasztrefó”), amiből a katasztrófa szavunk származik.

tak maguk közt, *ahogy leszögezve ezt* mondták: „Ha *így* szólnánk: »Mennyből.«, közölni fogja velünk: »Akkor mi *az, ami* miatt nem hittetek neki?«; ha pedig *így* szólnánk: »Emberektől.«, félünk a tömegtől, mert Jánost mindnyájan *isteni* szövi-vőnek tartják.” És válaszul Jézusnak *így* szóltak: „Nem tudjuk.” Közölte velük ő is: „Én sem mondom el *a koncepciót* nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.”

„De mit gondoltok ti *erről*: Egy embernek volt két gyermeke, és *miután* odament az elsőhöz, *így* szólt: »Gyermekem, eredj, dolgozz ma az én szőlőmben!« Ő pedig válaszul *így* szólt: »Nem akarok!«. De végül, *miután* meggondolta magát, elment. És *miután* odament a másodikhoz, ugyanígy szólt. Ő pedig válaszul *így* szólt: »Én, uram?« És nem ment el. E kettő közül melyik tette meg az apa akaratát?” *Leszögezve* mondják neki: „Az első.”

Leszögezve mondja nekik Jézus: „Ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy az adószedők és a parázna nők előttetek mennek be az Isten Királyságába! Mert eljött hozzátok János az igazságosság útján, és nem hittetek neki, de az adószedők és a parázna nők hittek neki. De ti, *bár* láttátok, nem gondoltátok meg magatokat végül, *hogy* higgyetek neki.”

„Halljatok egy másik példázatot! Egy bizonyos ember volt a ház ura, aki szőlőt ültetett, és kerítést helyezett köré, és ásott benne egy borprést, és tornyot épített, és kiadta azt szőlőműveseknek, és külföldre utazott. Amikor pedig közeledett a gyümölcsök *érés*i ideje, elküldte az ő rabszolgáit a szőlőművesekhez, *hogy* megkapja az ő gyümölcsseit. És *miután* elfogták a szőlőművesek az ő rabszolgáit, az egyiket megverték, a *másikat* meg megölték, a *harmadikat* meg megkövezték. Ismét elküldött más rabszolgákat, többet az elsőknél, és ugyanígy tettek velük. Végül pedig elküldte hozzájuk az ő fiát, *s közben leszögezve ezt* mondta: »Meg fogják becsülni az én fiamat.« A szőlőművesek pedig *miután* meglátták a fiút, *így* szóltak maguk közt: »Ez az örökös! Gyertek, öljük meg őt, és megtarthatjuk az ő örökségét!« És *miután* elkapták őt, kihajították a szőlőn kívülre és megölték. Amikor tehát eljőhet a szőlő ura, mit tesz majd ezekkel a szőlőművesekkel?”

Leszögezve mondják neki: „*Mint* rosszakat *kegyetlen* rossz módon pusztítja majd el őket, és a szőlőt majd kiadja más földműveseknek, akik majd megadják neki a gyümölcsöket azoknak a *mindenkori érési* idejeiben.”

Leszögezve mondja nekik Jézus: „Sohasem olvastátok az Írásokban, »A Kő, amit megvizsgálva elutasítottak az építkezők: ez lett *a sarok* fejevé.³⁶ Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben.«? Emiatt mondom nektek *leszögezve*, hogy el lesz emelve tőletek Isten Királysága, és át lesz adva egy annak a gyümölcsseit

---

36 *A sarok fejevé*: sarokkővé, szegletkővé. A sarokkő az első kő, amit letesznek egy építkezési alapban. Az összes többi követ ehhez a kőhöz viszonyítva teszik a helyükre, ezáltal meghatározva a teljes szerkezet helyzetét.

megtermő népnek. És aki ráesik erre a Kőre, darabokra fog törni, akire pedig esetleg ráesne, porrá fogja zúzni azt.”

És *miután* hallották a főpapok és a farizeusok az ő példázatait, tudták, hogy róluk mondja. És *miközben* keresték, *hogyan* őt elfogják, féltek a tömegektől, mert *isten*i szóvivőnek tartották őt. És *erre* válaszul Jézus ismét szólt nekik példázatokban, *ahogyan* leszögezve mondta:

„Hasonlóvá lett a Mennyei Királysága egy emberhez, egy királyhoz, aki *többnapos* menyegzőt szervezett az ő fiának. És kiküldte az ő rabszolgáit, *hogyan* hívják a meghívottakat a menyegzői *napokra*, és nem akartak eljönni. Ismét kiküldött más rabszolgákat is, *ahogyan* leszögezve mondta: „Szóljatok a meghívottaknak, »Figyeljete, az én ebédemet elkészítettem, az én ökreim és hizlalt állataim le vannak vágva, és minden kész! Gyertek a menyegzői *napokra*!« Ők pedig, *miután* nem törődtek *vele*, elmentek, az egyik a saját szántóföldjére, a *másik* pedig az ő kereskedésébe, a többiek pedig, *miután* megragadták az ő rabszolgáit, bántalmazták és megölték *őket*.”

Miután pedig meghallotta a király, megharagudott, és *miután* elküldte hadait, elpusztította azokat a gyilkosokat és városukat felégette.

Akkor *leszögezve* mondta az ő rabszolgáinak: »A menyegző ugyan kész van, de a meghívottak nem voltak méltók. Menjetek tehát az utak kivezető szakaszaira, és akiket esetleg találjátok, hívjátok a menyegzői *napokra*!« És kimentek azok a rabszolgák az utakra, és összegyűjtöttek mindenkit, akit csak találtak, gonoszakat és jókat egyaránt, és betelt a menyegző *étkezéshez* heveredőkkel.

Miután pedig bement a király megsejmlélni az *étkezéshez* heveredőket, meglátott ott egy menyegzői öltözetbe nem öltözött embert. És *leszögezve* mondja neki: »Barátom, hogyan jöttél be ide, *miközben* nincs menyegzői öltözeted?« Ő pedig néma maradt. Akkor odaszólt a király a *felszolgáló* segédeknek: »*Miután* megkötöztétek kezét és lábát, vegyétek fel és hajítsátok ki a külső sötétségre!« Ott lesz majd a sírás és a fogcsikorgatás! Mert sok meghívott van, de kevés kiválasztott.”

Akkor, *miután* elmentek a farizeusok, tanácskozást tartottak, hogyan csalják csapdába őt *kinyilatkoztatott* szóban. És kiküldik hozzá az ő gyakornokaikat a Heródes-pártiakkal együtt, *ahogyan* általuk *leszögezve* mondják: „Tanító, tudjuk, *hogyan* *objektív módon* igaz vagy és az Isten útját *objektív* igazságban tanítod, és nem törödsz senkivel, mert nem figyelsz az emberek külső megjelenésére. Szólj azért hozzánk: te mit gondolsz? Szabad-e megadni *az* adót *a* császárnak vagy nem?” *Mivel* pedig ismerte az ő *bajlódásteli* gonoszságukat, *így* szólt: „Miért próbáltatok engem, színészkedők? Mutassátok nekem az adózás *elfogadott* pénzér-

méjét!" Ők pedig odavittek neki egy dénárt. És *határozottan* mondja nekik: „Kinek a képmása és a felirata ez?” *Leszögezve* mondják neki: „A császáré!” Akkor *leszögezve* mondja nekik: „Adjátok meg tehát azt, *ami a császáré: a császárnak*; és azt, *ami az Istené: az Istennek!*” És *amint* meghallották, elcsodálkoztak, és *miután* elhagyták őt, elmentek.

Azon a napon odamentek hozzá a *leszögezve ezt* mondó szaddúceusok: „Nincs feltámadás”, és kikérdezték őt, *ahogy erélyesen ezt* mondták: „Tanító, Mózes *így* szólt, »Ha valaki meghalna utódok nélkül, az ő fivére fogja elvenni az ő asszonyát, és támasztani fog magzatot az ő fivérének.« Volt pedig nálunk hét fivér, és az első, *miután* megházasodott, befejezte *életét*, és magzat nélkül hagyta az ő asszonyát az ő fivérére. Hasonlóan a második is, a harmadik is, *egész a hetedikig*. Mindannyiuk után pedig meghalt az asszony is. A feltámadásban tehát a hét *közül* melyiké lesz *az* asszony?” Válaszul pedig Jézus *így* szólt nekik: „Tévelyegtek, *mert már eleve* nem ismeritek *sem* az Írásokat, *sem a csodás erejét az Istennek!* Mert a feltámadásban *sem nem* házasodnak, *sem nem* házasíttatnak ki, hanem mint az Isten angyalai a mennyben, *úgy* vannak. A halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok, *ami ki lett* jelentve nektek az Isten által, *ahogy leszögezve* mondta: »Én vagyok az Istene Ábrahámnak és az Istene Izsáknak és az Istene Jákobnak«? Isten *nem a* halottaknak, hanem *a magasabbrendű értelmes életet* élőknak az Istene!” És *mikor* hallották a tömegek, meghökkentek az ő tanításán.

A farizeusok pedig mikor hallották, hogy elnémította a szaddúceusokat, összegyűltek ugyanott, és *egyvalaki* közülük kikérdezte, egy őt próbáztató és *leszögezve ezt* mondó törvénytudó: „Tanító, melyik parancsolat *a* nagy a törvényben?” És Jézus *így* szólt neki: „»Szeretni fogod *önzetlenül* Uradat, a te Istenedet a te teljes szívedben és a te teljes lelkedben és a te teljes elmédben.« Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonló ehhez: »*Önzetlenül* szeretni fogod a te legközelebbi *embertársadat*, mint önmagadat.« E két parancsolattól függ a teljes Törvény és az *Isteni* szóvivők.”

Mikor pedig *már* össze voltak gyűlve a farizeusok, kikérdezte őket Jézus, *ahogy erélyesen* mondta: „Ti mit gondoltok a Messiásról, kinek *a* fia?” *Erélyesen* mondják neki: „Dávidé!” *Erélyesen* mondja nekik: „Dávid tehát hogyhogy Úrnak hívja őt szellemben, *ahogy leszögezve* mondja: »*Így* szólt az Úr az én Uramhoz, 'Ülj az én jobbom felől, míg csak *nem* tehetem a te ellenségeidet a te lábaid zsármolyává!'«? Ha tehát Dávid Úrnak hívja őt, hogyhogy *az ő* fia?” És senki *sem* volt képes neki válaszolni egy *kinyilatkoztatott* szót, és nem is merte őt bárki attól a naptól fogva többé kikérdezni.

Akkor Jézus beszélt a tömegekhez és az ő gyakornokaihoz, *ahogy leszögezve* mondta:

„A Mózes székére ültek az írásmagyarázók és a farizeusok, tehát mindent, amit csak szólnának nektek, *hogy* megtartsátok, tartsátok meg és tegyétek meg. De az ő munkálkodásuk szerint ne tegyetek: mert mondják és nem teszik. Mert súlyos és nehezen hordozható *hajórakománnyi* terheket kötöznek egybe és tesznek rá az emberek vállaira, de az ő ujjukkal nem akarják megmozdítani azokat.

Az ő összes munkálkodásukat annak érdekében teszik, *hogy* megcsodálják az emberek. Megszélesítik pedig az ő imaszíjaikat és megnagyobbítják az ő ruháik bojtjait. Szeretik is az első helyeket a lakomákon és az első üléseket a gyülekezetekben, és a köszöntéseket a piacokon és *hogy úgy* hívják őket az emberek: „Tiszteletes úr! Tiszteletes úr!”.³⁷

Titeket pedig nem hívhatnak tiszteletes úrnak, mert egy a ti alapító vezető tanítómester mentor professzorotok³⁸: a Messiás, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. És *atyátoknak vagy* édesapátoknak³⁹ sem hívhattok *senkit* a földön, mert egy a ti édesapátok: Aki a mennyekben *van*. Se pedig alapítónak, vezetőnek, tanítómesternek, mentornak, professzornak *nem* hívhatnak *titeket*, mert egy a ti alapító vezető tanítómester mentor professzorotok: a Messiás. Hanem a ti nagyobb *emberetek* lesz a ti *kiszolgáló piszkos* segédetek⁴⁰. De bárki, *aki* felmagasztalja majd magát, *lealacsonyítva* meg lesz alázva, és bárki, *aki lealacsonyítva* megalázza majd magát, *fel* lesz magasztalva.

De jaj nektek, írásmagyarázók és farizeusok, színészkedők, mert felemésztitek az özvegyek házait, *miközben* színből hosszan is imádkoztok: emiatt bőségebb ítéletet fogtok kapni! Jaj nektek, írásmagyarázók és farizeusok, színészkedők, mert bezárjátok a Mennyek Királyságát az emberek előtt: mert ti *magatoktól* nem mentek be, sem a *maguktól* bemenőket *nem* engeditek bemenni. Jaj nektek, írásmagyarázók és farizeusok, színészkedők, mert bejárjátok a tengert és a szárazföldet, *hogy* egyvalakit betérővé tegyetek: és amikor *azzá* vált, a Gé-Hinnóm, a *szemétégető siralomvölgy* fiává teszitek őt, kétszer inkább magatoknál!

Jaj nektek, vak útmutatók, akik *leszögezve ezt* mondogatjátok, „Ha valaki a Templomra esküdne, *ez* semmis, ha pedig valaki a Templom aranyára esküdne, adós.” Bolondok és vakok! Mert melyik a nagyobb: az arany vagy az aranyat megszentelő Templom? És: „Ha valaki az oltárra esküdne, *ez* semmis, ha pedig valaki az azon *levő* ajándékra esküdne, adós.” Bolondok és vakok! Mert melyik a nagyobb: az ajándék, vagy az ajándékot megszentelő oltár? Aki tehát az oltárra esküszik, arra esküszik, és mindarra, *ami* azon *van*. És aki a Templomra esküszik,

37 *Tiszteletes úr*: a görögben a héber rabbi szó betűnkénti átírása szerepel. Szószerinti jelentése: ‘én nagyom’. A tanító tiszteletének kifejezésére használták: ‘tiszteletes uram’.

38 *Alapító vezető tanítómester mentor professzorotok*: a görög *καθηγητής* (e.: „kathégétész”) jelentései: ‘vezető, tanító, mester, mentor, doktor, professzor, alapító’

39 *Édesapátoknak*: hagyományos fordításokban: „atyátoknak”.

40 *Segédetek*: a görög *διάκονος* (e. „diakonosz”) szó jelentései: ‘cseléd, segéd, felszolgáló, kiszolgáló, piszkos munkát végző, szaladgáló’.

arra esküszik, és az abban Lakóra. És aki a mennyre esküszik, az Isten trónjára esküszik, és az azon Ülőre.

Jaj nektek, írásmagyarázók és farizeusok, színészkedők, mert tizedet adtok a mentából és a kaporból és a köményből, és elhagytátok a súlyosabbakat a Törvényből: a *szétválasztó* ítéletet, az irgalmasságot és a *bízó hűséges* hitet: ezeket kellene *már* tennetek, és amazokat sem elhagynotok!

Vak útmutatók, akik kiszűritek a borszúnyogot, a tevét pedig lenyelitek!

Jaj nektek, írásmagyarázók és farizeusok, színészkedők, mert a külsejét tisztítjátok meg a pohárnak és a tányérnak, ámde belül tele vannak *kapzsi* kizsákmányolással és *zabolátlan* mértéktelenséggel! Vak farizeus, tisztítsd meg először a belsejét a pohárnak és a tányérnak, hogy tisztává válhasson azoknak a külseje is.

Jaj nektek, írásmagyarázók és farizeusok, színészkedők, mert hasonlítottok a fehérre meszelt sírokhoz, melyek bár kívülről ékesnek tűnnek, de belül tele vannak halottak csontjaival és minden tisztátalansággal! Ily módon ti is kívülről bár igazaknak tűntök az embereknek, de belül teltek vagytok színészkedéssel és törvényteleniséggel!

Jaj nektek, írásmagyarázók és farizeusok, színészkedők, mert építitek az *isteni* szóvivők sírjait és ékesítitek az igazak sírboltjait, és *leszögezve* mondjátok: „Ha a mi ősapáink korában éltünk volna, nem lettünk volna részestársaik az *isteni* szóvivők vérében.” Tehát magatoknak tesztek tanúbizonyságot, hogy fiai vagytok azoknak, *akik* meggyilkolták az *isteni* szóvivőket! Kígyók, viperák utódai! Hogyan menekülhetnétek *futva* el a Gé-Hinnómnak, *a szemétegető siralomvölgynek* a *kárhoztatva örökre elválasztó* ítéletétől?

Emiatt – figyeljete! – én küldök ki hozzátok *isteni* szóvivőket és bölcseket és írásmagyarázókat; és *egyeseket* közülük majd megöltök és keresztre feszítetek, *másokat* közülük majd megostoroztok a ti gyülekezeteitekben és városról városa-ra üldöztök: hogy ily módon szállhasson rátok minden földre kiontott igazságos vér: az igazságos Ábelnek a véréből fogva Zekharjáznak, Berekhjá fiának a véréig, akit meggyilkoltatok a Templom és az oltár között. Ámen, *leszögezve* mondom nektek, el fognak jönni mindezek erre a nemzedékre!

Jeruzsálem, Jeruzsálem: az *isteni* szóvivők öldöklője és a hozzá kiküldöttek megkövezője! Hányszor akartam összegyűjteni a te gyermekeidet, ahogyan összegyűjti a tyúk az ő csibéit a szárnyai alá – és nem akartátok! Figyeljete: pusztán hagyatik *itt* nektek a ti házatok! Mert *leszögezve* mondom nektek: semmiképp sem láthattok engem mostantól fogva amíg csak *így nem* szóltok: »Áldott az Úr nevében eljövendő!«.”

És *mikor* kiment Jézus, távozófélben volt a Templomtól. És odamentek hozzá az ő gyakornokai, *hogy* mutogassák neki a Templom épületeit. Jézus pedig oda-
szólt nekik: „Nem látjátok mindezeket? Ámen, *leszögezve* mondom nektek: Sem-
miképp sem hagynak itt követ kövön, amelyet semmiképp sem szednek majd
szét!”⁴¹

Amikor pedig ő az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá a gyakornokok külön,
ahogy erőlyesen mondták: „Mondd el nekünk: mikor lesznek ezek, és mi a jele a te
eljövetelednek és a világkorszak bevégezésének?” És feleletül Jézus *ezt* mondta
nekik:

„Figyeljete oda, nehogy valaki eltévelyítsen titeket! Mert sokan jönnek majd
az én nevemben *leszögezve ezt* mondogatók: »Én vagyok a felkent!⁴²!« – és soka-
kat tévelyítenek majd el. *Rákészülve* kell majd pedig hallanotok harcokról és har-
cok híreiről. Lássátok meg, nehogy megriadjatok! Mert szükséges mindennek
megtörténnie, de *ez* még nem a vég. Mert felkel majd nép nép ellen és királyság
királyság ellen, és lesznek éhínségek és pestisjárványok és földrengések helyen-
ként. Mindezek pedig *a* vajúadások kezdete. Akkor majd átadnak titeket nyomorú-
ságra és majd megölnék titeket, és gyűlöltek lesztek minden nép előtt az én ne-
vem miatt. És akkor majd megbotránkoznak sokan, és egymást fogják *árulással*
átadni, és gyűlölni fogják egymást. És sok hamis *isteni* szóvivő kel majd fel és té-
velyíti majd el sokakat. És a törvénytelenység megsokasodása miatt meg fog hide-
gülni sokaknak a szeretete. De a mindvégig *hátrányt szenvedve* kitartó, emez meg
lesz mentve! És közhírré lesz téve ez a *Győzelmi* Jóhíre a Királyságnak az egész la-
kott földön, tanúbizonyságul minden népnek: és akkor jön majd el a vég!

Amikor tehát látásból felismernétek a Dániel, az *isteni* szóvivő által kijelen-
tett »pusztításnak utálatosságát«, *hogy már ott* áll a szent helyen – az olvasó fogja
fel! –: akkor akik Júdeában *vannak*, futva meneküljenek a hegyekre; aki a házte-
tőn *van*, ne menjen le, *hogy* kivigyen valamit az ő házából; és aki a mezőn *van*, ne
térjen vissza, *hogy* elvigye az ő ruháit! Jaj pedig a várandósoknak és a szoptatók-
nak azokban a napokban! Imádkozzatok pedig, hogy ne télen történjen a ti futá-
sotok, se szombaton! Mert lesz akkor *olyan* nagy nyomorúság, amilyen *még* nem
történt *a* világrendszer kezdetétől fogva mostanáig, és nem, semmiképp sem tör-

41 *Semmiképp sem szednek majd szét:* kettős, azaz megerősített tagadással fejezi ki, hogy minden
bizonytal minden egyes kő szét lesz szedve. Ugyanez a görög *καταλύω* (e.: „katalüő”) szó szerepel
ott is, amikor Jézus a hegyi beszédben azt mondja, nem leoldozni, tehát szétszedni jött a törvényt,
hanem betölteni. Ám itt azt mondja, a Templom szét lesz szedve. Ezt hozzák majd fel ellene a
hamis tanúk, hogy azt mondta, ő maga szedi szét a Templomot.

42 *Felkent:* a görög *χριστός* (e.: „khrisztosz”) szó szerint ‘felkentet’ jelent, megfelel a héber messiás
szó jelentésének. Régen a királyokat, papokat és isteni szóvivőket kenték fel olajjal a
szolgálatukra. Ebben a fordításban többnyire Messiásnak van fordítva, ahol Jézusra, mint
megváltóra és Istentől felkent közbenjáró papra, szóvivőre és királyra illik. Az itteni
környezetben az egyes vallási körökben a „felkent” jelző használata miatt (pl.: „felkent pásztor”,
„felkent próféta”, „kenete van”, stb.) kiélezzük, hogy a szó, amit Jézus használ, megfelel a ‘felkent’-
nek.

ténhet! És ha nem lettek volna lerövidítve azok a napok, talán semelyik hústest sem menekülhetett volna meg; de a kiválasztottak miatt le lesznek rövidítve azok a napok.

Akkor, ha valaki hozzátok *így* szólna: »Figyeljete! Emitt a felkent!«, vagy: »Emitt!«, nem hihetitek el, mert fel fognak kelni hamis felkentek és hamis *istenti* szóvivők, és fognak adni nagy jeleket és csodákat, úgyannyira, hogy eltévelyítsék, ha lehetséges, a kiválasztottakat is. Figyeljete, előre megmondtam nektek! Ha tehát *így* szólnak hozzátok: »Figyeljete! A pusztában van!«, nem mehettek ki; *vagy*: „Figyeljete, a belső szobákban *van!*”, nem hihetitek el, mert amint a villámlás kimegy keletről és feltűnik nyugatig, úgy lesz az eljövetele is az Ember Fiának. Mert ahol esetleg *ott* van a hulla, oda gyűjtetnek majd a sasok.

Azonnal pedig azoknak a napoknak a nyomorúsága után a nap el fog sötétülni, és a hold sem fogja adni az ő fényét, és a csillagok le fognak esni a mennyből, és a mennyek *csodás* erősségei meg fognak remegni. És akkor fog feltűnni az Ember Fiának a jele a mennyben, és akkor megszakadva fog sírni a föld minden néptörzse, és meg fogja látni az Ember Fiát, *miközben* eljön a menny felhőin *csodás* erővel és nagy dicsőséggel. És ki fogja küldeni az ő angyalait a trombita nagy hangjával, és össze fogják gyűjteni a kiválasztottait a négy szelek felől, mennyek végső határaitól azok végső határaiig.

A fügefáról tanuljátok meg gyakorlatiasan a példázatot: amikor az ő ága már zsenge lett és kinövesztheti a leveleket, tudjátok, hogy közel a nyár. Ily módon ti is, amikor megláthattátok mindezeket, tudjátok meg, hogy közel van: *az* ajtókbán!

Ámen, *leszögezve* mondom nektek, semmiképp sem múlhat el ez a nemzedék, míg csak mindezek meg *nem* történhetnek! A menny és a föld elmúlnak majd, de az én Kinyilatkoztatásaim semmiképp sem múlhatnak el. Arról a napról és óráról pedig senki *sem* tud, a mennyek angyalai sem, hanem csak az én Édesapám.

Mint pedig a Nőé napjai, úgy lesz az Ember Fia eljövetele is. Mert miképp voltak az özönvíz előtti napokban evők és ivók, házasságok és férjhez menők, addig a napig, *mikor* bement Nőé a bárkába (és nem tudták, mígnem eljött az özönvíz és mindnyájukat elvitte): úgy lesz az Ember Fia eljövetele is. Akkor ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik és a másik *ott* hagyatik; két őrlő *nő* lesz a malomban, egy felvétetik, egy *ott* hagyatik.

Tehát legyetek éberek, mert nem tudjátok, mely órában jön a ti Uratok! Azt pedig tudjátok meg, hogy ha tudná a ház ura, melyik őrváltáskor jön a tolvaj, ébren lenne, és nem engedné, hogy betörjenek az ő házába. Emiatt ti is váljatok felkészültekké, mert amely órában nem gondoljátok, az Ember Fia *abban* jön el!

Ki tehát a hű és okos rabszolga, akit az ő ura az ő háznépe fölé állított, *hogy* megadja nekik az élelmet alkalmas időben? Boldog az a rabszolga, akit ilyen tevékenységben talál az ő ura, *amint* megjött. Ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy az ő összes vagyona fölé fogja őt állítani. De ha esetleg így szólna az a rossz rabszolga az ő szívében: »Késik az én uram, *hogy* megjöjjön«, és a rabszolgatársakat ütni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni: el fog jönni az ura annak a rabszolgának *azon a* napon, amelyen nem számít rá, és *abban az* órában, amelyről nem tud, és ketté fogja vágni őt, és az ő sorsrészét a színészkedők közé fogja helyezni: ott lesz majd a sírás és a fogcsikorgatás!

Akkor hasonló lesz a Mennyei Királysága a tíz szűzhöz, akik *miután felvették* az ő lámpásaikat, kimentek a vőlegény fogadására. Őt pedig közülük okos volt és öt bolond. Akik bolondok *voltak, miután felvették* az ő lámpásaikat, nem vittek magukkal olajat; az okosok viszont vittek olajat az ő edényeikben az ő lámpásaikkal. De *amíg* késett a vőlegény, elszunnyadtak mindnyájan és elaludtak. Az éjszaka közepén viszont történt egy kiáltás: »Figyeljete! A vőlegény jön, jöjjetek ki az ő fogadására!« Akkor felkeltek azok a szűzek mindnyájan, és rendbe hozták az ő lámpásaikat. A bolondok viszont az okosokhoz szóltak: »Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kioltódnak.« Feleltek viszont az okosak, *ahogy leszögezve ezt* mondták: »Nehogy ne legyen elég nektek és nekünk, hanem inkább menjetek el az eladókhoz és vásároljatok magatoknak!« *Amíg* ők elmentek vásárolni, megjött a vőlegény, és a felkészültek bementek vele a *többnapos* menyegzőre, és bezárták az ajtót. Később viszont megjött a többi szűz is, *akik erélyesen ezt* mondták: »Uram! Uram! Nyisd ki nekünk!« Ő viszont válaszul *így* szólt: »Ámen, *leszögezve mondom* nektek, nem ismerlek titeket!«

Legyetek éberek azért, mert nem tudjátok a napot, sem az órát, amikor az Ember Fia megjön!

Mert úgy *van ez*, mint egy külföldre utazó ember, *aki* hívta a saját rabszolgáit, és átadta nekik a vagyonát, és az egyiknek adott öt talentumot, a *másiknak* pedig kettőt, a *harmadiknak* pedig egyet, kinek-kinek a saját erejéhez képest, és azonnal külföldre utazott. *Miután* elment, aki az öt talentumot kapta, dolgozott azokkal: és szerzett másik öt talentumot. Ugyanígy *az is*, aki a kettőt: ő is *szerzett* másik kettőt. De aki az egyet kapta, *miután* elment, elásta a földbe, és elrejtette az ő ura ezüstpénzét.

Hosszú idő után pedig megjön az ura a rabszolgáknak, és elrendezi velük a számlákat. És *miután* odajött, aki az öt talentumot kapta, odavitte a másik öt talentumot, és *közben leszögezve* mondta: »Uram, öt talentumot adtál át nekem. Figyelj, másik öt talentumot nyertem rajtuk!« És közölte vele az ő ura: »Jól *van, belül* jó és hűséges rabszolga! Kevesen voltál hűséges, sok *dolog* fölé foglak téged állítani: menj be a te urad örömébe!« *Miután* pedig odajött *az is*, aki a két talentu-

mot kapta, *így* szólt: »Uram, két talentumot adtál nekem. Figyelj, másik két talentumot nyertem rajtuk!« Közölte vele az ő ura: »Jól *van, belül* jó és hűséges rabszolga! Kevesen voltál hűséges, sok *dolog* fölé foglak téged állítani: menj be a te urad örömébe!«

Miután pedig odajött az is, aki az egy talentumot kapta, *így* szólt: »Uram, ismerlek téged, hogy kemény vagy: *olyan* ember, *aki ott* aratsz, ahol nem vetettél, és onnan gyűjtesz be, *ahová* nem szórtál. És *mivel* féltem: *miután* elmentem, elrejtettem a te talentumodat a földben. Figyelj, a tiéddel *te* rendelkezel.«

Válaszul pedig az ő ura odaszólt neki: »*Bajokkal teli* gonosz és *fárasztóan* tétova rabszolga! Tudtad, hogy *ott* aratok, ahol nem vetettem, és onnan gyűjtök be, *ahová* nem szórtam. Oda kellett volna tehát öntened az én pénzemet a bankárok-nak, és *miután* én megjöttem, kamatostul kaptam volna vissza a magamét. Vegyétek el tehát tőle a talentumot, és adjátok a tíz talentummal rendelkezőnek! Mert minden rendelkezőnek adatik majd és bővelkedni fog, a nem rendelkezőtől pedig amivel rendelkezik is, *az is* elvételük majd tőle. És a haszontalan rabszolgát hajítátok ki a külső sötétségre: ott lesz majd a sírás és a fogcsikorgatás!«

Amikor pedig megjön az Emberfia az ő dicsőségében, és mind a szent angyalok vele együtt, akkor majd leül az ő dicsőségének trónjára. És összegyülekeznek majd előtte mind a népek, és elválasztja majd őket egymástól, mint ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És állítja majd a juhokat *az* ő jobbjára felől, a kecskéket pedig bal felől.

Akkor *kihirdetve ezt* mondja majd a király az ő jobbjára felőlieknek: »Gyertek, *ti* áldottai az én Édesapámnak, örököljétek a számotokra *a* világrendszer alapjainak lefektetése óta elkészített Királyságot! Mert éheztem és adtatok nekem enni, szomjaztam és megittattatok engem, idegen voltam és befogadtatok engem, mezítelen *voltam* és felöltöztettetek engem, gyengélkedtem és meglátogattatok, börtönben voltam és eljöttetek hozzám.« Akkor válaszolnak majd neki az igazságosak, *ahogy erélyesen ezt* mondják: »Uram, mikor *történt, hogy* téged éhezőként láttunk és élelmeztünk, vagy szomjazóként és megittattunk? Mikor *történt* pedig, *hogy* téged idegenként láttunk és befogadtunk vagy mezítelenül és felöltöztettünk? Mikor *történt* pedig, *hogy* téged gyengén láttunk vagy börtönben, és eljöttünk hozzád?« És válaszul a király majd *kihirdetve ezt* mondja nekik: »Ámen, *leszögezve* mondom nektek: amit csak megtettetek eggyel ezek *közül* az én legkisebb testvéreim *közül*, velem tettétek meg.«

Akkor *kihirdetve ezt* mondja majd a király a bal felőlieknek is: »Menjete el tőlem, *ti* átkozottak, a Szétdobáló és az ő angyalai számára elkészített örök tűzre! Mert éheztem és nem adtatok nekem enni, szomjaztam és nem itattatok meg engem, idegen voltam és nem fogadtatok be, mezítelen *voltam* és nem öltöztettetek

fel, gyenge *voltam* és börtönben, és nem látogattatok meg engem.«” Akkor válaszolnak majd neki ők is, *ahogy erélyesen* mondják: »Mikor történt, hogy téged éhezőként láttunk vagy szomjazóként vagy idegenként vagy mezítelenül vagy gyengén vagy börtönben, és nem segédkeztünk neked?« Akkor válaszolni fog nekik, *ahogy erélyesen ezt* mondja: »Ámen, *leszögezve* mondom nektek, amit csak nem tettetek meg eggyel ezek *közül* a legkisebbek *közül*, velem sem tettétek meg.«

És elmennek majd ezek az örök büntetésre, az igazságosak pedig az örök *magasabbrendű értelmes* életre.”

És történt, amikor befejezte Jézus mindezeket a Kinyilatkoztatásokat, odaszólt az ő gyakornokaihoz: „Tudjátok, hogy két nap múlva történik a páskavacsora, és az Ember Fia *árulással* átadatik keresztre feszítésre.”

Akkor összegyülekeztek a főpapok és az írásmagyarázók és a nép vénei a Kajafásnak nevezett főpap udvarába és összetanácskoztak, hogy Jézust rászedő manipulációval megfoghassák és megölhessék. Viszont *leszögezve* ezt mondták: „Ne az ünnep során, hogy zavargás ne történjen a nép *soraiban!*”

Mikor pedig Jézus megjelent Bethániában a leprás Simon házában, odament hozzá egy asszony, *akinél* balzsamos alabástromedény volt, nagyon értékes, és ráöntötte az ő fejére *az ő étkezéshez* heveredésekor. De *mikor ezt* látták az ő gyakornokai, felháborodtak, *ahogy leszögezve ezt* mondták: „Mire *fel* ez a pusztítás? Hiszen ezt a balzsamot el lehetett volna adni sok *pénzért* és *azt* odaadni a szegényeknek!” *Mivel* pedig tudta *ezt* Jézus, odaszólt nekik: „Milyen fárasztó ütlegetéseket adtok az asszonynak! Mert szép cselekedetet cselekedett értem. Mert a szegényeket mindenkor vendégül láthatjátok, de engem nem mindenkor láthattok vendégül. Mert *hogy* ő ezt a balzsamot az én testemre öntötte, az én temetésem előkészületére *nézve* tette. Ámen, *leszögezve* mondom nektek: ahol csak közhírré lesz téve ez a *Győzelmi* Jóhír az egész világon, beszélni fognak *arról* is, amit ő tett, az ő emlékezetére!”

Akkor, *miután* elment a tizenkettő egyike, akit Iskariótész Júdásnak neveznek, a főpapokhoz, *így* szólt: „Mit akartok nekem adni? És én nektek átadom őt!” Azok pedig megállapítottak neki harminc ezüstpénzt. És akkortól fogva kereste a megfelelő alkalmat, hogy őt átadhassa.

A kovásztalan kenyerek ünnepe első napján pedig odamentek a gyakornokok Jézushoz, *ahogy erélyesen* mondták neki: „Hol akarod, *hogy* elkészítsük neked a páskavacsorát, *hogy* megedd?” Ő pedig *így* szólt: „Eredjetek a városba ahhoz a bizonyos *emberhez*, és *így* szóljatok neki: »A tanító *leszögezve* mondja: Az én időm közel van, nálad tartom meg a páskavacsorát az én gyakornokaimmal.«” És *úgy*

tettek a gyakornokok, amint megrendezte nekik Jézus, és elkészítették a páskavacsorát.

Amikor pedig este lett, *étkezéshez* heveredett a tizenkettővel, és *mikor* ettek, *így* szólt: „Ámen, *leszögezve* mondom nektek, hogy egy közületek *árulással* át fog adni engem.” És *mialatt* igen szomorkodtak, kezdték *erélyesen* mondani neki mindnyájan: „Vajon én vagyok, Uram?” Ő pedig válaszul *így* szólt: „Aki velem együtt mártotta be a kezét a tálban, ez fog átadni engem. Az Ember Fia ugyan elmegy, éppen úgy, ahogy meg van írva őrá, de jaj annak az embernek, aki által az Ember Fia átadatik: jó lett volna őneki, ha nem született volna meg az az ember.” Válaszul pedig Júdás, az őt eláruló *így* szólt: „Vajon én vagyok, Tiszteletes?” *Leszögezve* mondja neki: „Te szoltál *így*.”

Amikor pedig étkeztek, vette Jézus a kenyeret, és miután megáldotta, megtörte és adta a gyakornokoknak, és *így* szólt: „Vegyétek, egyétek! Ez az én testem.” És *miután* vette a poharat és hálát adott, nekik adta, *ahogy leszögezve* mondta: „Igyatok ebből mind! Mert ez az én vérem, amely az új szövetségé, amely sokakért kiontatik a bűnök elengedése érdekében.”⁴³ *Leszögezve* mondom pedig nektek, hogy semmiképp sem ihatok mostantól fogva a szőlőtőnek ebből a gyümölcséből addig a napig, amikor azt veletek ihatom *mint ismeretlenül* újfajta az én Édesapám Királyságában.”

És *miután* dicshimnuszokat énekeltek⁴⁴, kimentek az Olajfák hegyére. Akkor *leszögezve* mondja nekik Jézus: „Ti mindnyájan meg fogtok botránkozni bennem ezen az éjszakán. Mert meg van írva: »Rá fogok csapni a juhászra, és szét fognak szóródni a nyáj juhái.« De az én *életre* kelésem után előttetek fogok menni Galileába.” Válaszul pedig Péter odaszólt neki: „*Még* ha mindenki meg is botránkozik majd benned, de nem én!” *Erélyesen* mondja neki Jézus: „Ámen, *leszögezve* mondom neked, hogy ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor fogsz megtagadni engem.” Ő pedig annál inkább mondogatta *leszögezve*: „*Még* ha meg is kell halnom veled együtt, semmiképp sem foglak megtagadni téged!” Hasonlóan szólt az összes gyakornok is.

Akkor elmegy velük Jézus egy Getszemánénak⁴⁵ nevezett helyre, és *leszögezve* mondja a gyakornokoknak: „Üljetek le itt, míg elmegyek és imádkozom ott.” És *miután* magához vette Pétert és a Zebedeus fiait, elkezdett szomorkodni és igen gyötrődni. Ekkor *leszögezve* mondja nekik: „Körös-körül szomorú az én lelkem mindhalálig, maradjatok itt és legyetek ébren velem!”

43 *Kiontatik a bűnök elengedése érdekében*: A görög *εἰς* (e.: „eisz”) szó szerinti jelentése: „bele”, ami átvitt értelemben egy adott cél elérését is jelenti: ‘hogy meglegyen/hogy el legyen érve/végett/-ért’. Itt ugyanaz a nyelvtani szerkezet van, mint Péter pünkösdi beszédében: „merítkezzetek be ... a bűnök elengedése érdekében.”

44 *Dicshimnuszokat énekeltek*: jelen esetben a páskaszoltárokat, melyek a 113–118. és a 136. zsoltárok. Ezt a zsidók a „nagy hallél”-nak nevezik.

45 *Getszemáné*: a név jelentése: ‘olivaolaj-prés’. Az efféle olajprések körül bűzös szag terjeng.

És *miután* kissé előrébb haladt, arcára esett, *ahogy* imádkozott és *erélyesen* mondta: „Édesapám, ha lehetséges, *kikerülve* haladjon el⁴⁶ mellőlem ez a pohár, mindemellett ne *úgy legyen*, ahogy én akarom, hanem ahogy te.”

És megjön a gyakornokokhoz, és találja őket alva, és *erélyesen* mondja Péternek: „Ennyire nem vagytok képesek egyetlen órát ébren lenni velem? Legyetek ébren és imádkozzatok, hogy bele ne mehessetek *a* próbáztatásba! A szellem ugyan *buzgalommal vágyódva* kész, de a hústest gyenge.”

Ismét, *miután* másodjára elment, imádkozott, ahogy *erélyesen* mondta: „Édesapám, ha nem tud ez a pohár elhaladni mellőlem, míg azt ki nem ihatom, történjék meg a te akaratod!”

És *miután* megjött, találja őket ismét alva, mert a szemeik *már* elnehezedettek voltak. És *miután* hagyta őket, ismét *miután* elment, imádkozott harmadjára, ugyanazt *a* beszédet szólva.

Akkor megy az ő gyakornokaihoz, és *leszögezve* mondja nekik: „Aludjatok tovább és pihenjete!”

„Figyeljete: már közel jött az óra, és az Ember Fia átadatik *a* bűnösök kezébe.”

„Keljete fel, mozdulhatunk! Figyeljete, közel jött az engem átadó!”

És még az ő beszédekora – figyelj! – Júdás, a tizenkettő egyike megjött és vele nagy tömeg, törökkel és fabotokkal a főpapoktól és a nép véneitől. Az őt eláruló pedig adott nekik egy jelt, *ahogy leszögezve* mondta: „Akit csak baráti szeretettel megcsókolok, ő *az*: fogjátok el őt!” És azonnal, *miután* odament Jézushoz, *így* szólt: „Örvendj, Tiszteletes!” És csókolgatta őt. Jézus pedig *így* szólt neki: „Barátom, miért érkeztél?” Akkor, *miután* odamentek, rávetették a kezüket Jézusra és megfogták őt.

És – figyelj! – a Jézussal *levők* egyike, *miután* kinyújtotta kezét, előrántotta az ő törét, és *miután* rácsapott a főpap rabszolgájára, leszedte neki a fülét. Akkor *leszögezve* mondja neki Jézus: „Fordítsd vissza a te törödet az ő helyére, mert minden tört fogó tör által fog elpusztulni! Vagy úgy véled, hogy nem vagyok képes most *segítséget* kérni az én Édesapámtól? És ő mellém fogja állítani *az* angyalok több mint tizenkét légióját! Akkor hogyan teljesedhetnének be az Írások, hogy *így* kell történnie?”

---

46 *Kikerülve haladjon el*: a héber páska jelentése is elhaladás, kikerülés. Akik az egyiptomi kivonulás előtt megették a bárányt és felkenték a vérét az ajtófélfákra, kikerülte őket a pusztító. Itt a valódi Páskabarány mondja, ha lehetséges, őmellőle is haladjon el az ítélet pohara.

Abban az órában *így* szólt Jézus a sokasághoz: „Mint rablóra, *úgy* jöttetek ki törökkel és fabotokkal letartóztatni engem! Naponként nálatok ültem a Templomban, és nem fogtatok meg engem!” Ez *az* egész pedig azért történt, hogy beteljesedhessenek az *Isteni* szóvivők írásai. Akkor a gyakornokok mind, *miután* otthagyták őt, futva elmenekültek.

Azok pedig *miután* megfogták Jézust, elvezették Kajafához, a főpaphoz, ahol az írásmagyarázók és a vének összegyülekeztek. Péter pedig követte őt távolról, a főpap udvaráig, és *miután* bement, belül leült a *hivatali* szolgálkkal, hogy *lássa* a végét.

A főpapok pedig és a vének és az egész legfelsőbb bíróság hamis tanúságtételt keresett Jézus ellen, hogy ily módon küldjék halálba őt, és nem találtak. És sok hamis tanú odajövele *után* sem találtak. Végül pedig *miután* odajött két hamis tanú, *így* szóltak: „Ez azt közölte, »Képes vagyok szétszedni Isten Templomát, és három nap alatt felépíteni azt.«”

És *miután* felállt a főpap, *így* szólt neki: „Semmit *se* válaszolsz *arra*, amit ezek ellened tanúskodnak?” De Jézus hallgatott. És válaszul a főpap *így* szólt neki: „Az élő Istenre kényszerítelek téged, mondd meg nekünk, ha te vagy a Messiás, az Isten Fia!” *Leszögezve* mondja neki Jézus: „Te mondtad. Sőt, *leszögezve* mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok majd az Ember Fiát, *miközben* a Hatalom jobbán ül, és *miközben* eljön a menny felhőin.”

Ekkor a főpap megszaggatta az ő ruháit, *miközben leszögezve* mondta: „Káromlást szólt! Mi szükségünk van még tanúkra? Figyeljete, most hallottátok az ő káromlását! Mit gondoltok?” Ők pedig válaszul *így* szóltak: „Mélto *a* halálra!” Akkor beleköptek az ő arcába és öklözték őt, *voltak* pedig akik ütötték, *miközben erélyesen* ezt mondták: „Közöld *isteni* szóvivőként velünk, Messiás, ki az, *aki* megcsapott téged!”

Péter pedig *ezalatt* kint ült az udvarban, és odament hozzá egy szolgálány, *s közben leszögezve* ezt mondta: „Te is a galileai Jézussal voltál!” Ő pedig megtagadta mindenki előtt, *ahogy leszögezve* mondta: „Nem tudom, mit mondasz!”

Miután pedig kiment a kapuba, felismerte őt egy másik, és *leszögezve* mondja az ottaniaknak: „Ez is a názáreti Jézussal volt!” És ismét megtagadta, esküvel, hogy: „Nem ismerem *azt* az embert!”

Kicsivel utána pedig, *miután* odamentek az *ott* állók, *így* szóltak Péterhez: „Bizony te is közülük vagy, mert a te beszéded is nyilvánvalóvá teszi *ezt* rólad!” Ekkor átkozódni és esküdözni kezdett, hogy: „Nem ismerem *azt* az embert!” És azonnal megszólalt *a* kakas. És megemlékezett Péter Jézusnak a Kijelentéséről,

*aki már megmondta neki: „Mielőtt a kakas megszólalna, háromszor fogsz megtagadni engem.” És *miután* kiment, kint keservesen sírt.*

*Mikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen azért, hogy halálra adják őt. És *miután* megkötözték őt, elvezették, és átadták őt Poncius Pilátusnak, a helytartónak.*

*Akkor, amint látta az őt átadó Júdás, hogy elítélték, *miután* meggondolta magát, visszatérítette a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek, *ahogy leszögezve ezt* mondta: „Bűnt követtem el *azzal, hogy* átadtam az ártatlan vért.” De azok *így* szóltak: „Mit tartozik ránk? Lásd, *ez a te dolgod!*” És *miután* eldobta az ezüstpénzeket a Templomban, visszavonult; és *miután* elment, felakasztotta magát. A főpapok pedig, amint felvették az ezüstpénzeket, *így* szóltak: „Nem szabad ezeket a korbán⁴⁷ *adományok* közé hajítani, mivel vér *ellenértéke.*” *Miután* pedig tanácsot tartottak, megvásárolták azokból a fazekas mezejét temetőül az idegének számára. Ezért hívják azt a mezőt Vérmezőnek a mai napig. Ekkor teljesedett be a Jeremiás, az *isteni* szóvivő által kijelentett *beszéd, aki ezt* mondta: „És vettem a harminc ezüstpénzt, az értékeltnek *ellenértékét,* akit Izrael fiai *ennyire* értékelték, és adták azokat a fazekas mezejéért, amint megrendezte nekem *az Úr.*”*

Jézus pedig a helytartó előtt állt, és kikérdezte őt a helytartó, *ahogy erélyesen* mondta: „Te vagy a zsidók királya?” És Jézus közölte vele: „Te mondd!”

És az ő főpapok és a vének általi vádlása során semmit *sem* válaszolt. Akkor *leszögezve* mondja neki Pilátus: „Nem hallod, mennyit tanúskodnak ellened?” És nem válaszolt egyetlen kijelentésre sem, úgyhogy igen csodálkozott a helytartó.

Ünnepenként pedig a helytartó el szokott bocsátani egy foglyot a tömegnek, akit akartak. Volt pedig akkor *nekik* egy Barabbásnak nevezett megjelölt foglyuk. *Amikor* tehát *már* összegyülekeztek, *így* szólt nekik Pilátus: „Kit akartok, *hogy* elbocsássak nektek? Barabbást vagy a Messiásnak nevezett Jézust?” Mert tudta, hogy irigységből adták át őt.

Mikor pedig ő az emelvényen levő bírói székben⁴⁸ ült, *üzenetet* küldött neki az ő felesége, *amiben nyomatékosan* ezt mondta: „Semmi *dolgokat* *sincs* egymással neked és annak az igazságos embernek, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.” De a főpapok és a vének meggyőzték a tömegeket, hogy kérjék *ki* Barabbást, Jézust pedig pusztítsák el. Válaszul pedig a helytartó *így* szólt nekik: „Melyiket akarjátok, *hogy* a kettő közül elbocsássam nektek?” Ők pedig *így* szóltak: „Barabbást!” *Erélyesen* mondja pedig nekik Pilátus: „Mit fogok tenni tehát a

47 *Korbán*: a héber קרבן (e.: „korbán”) szó jelentése: ‘az oltárhoz hozott áldozati ajándék’, a héber קרב (e.: „karab”) ‘megközelíteni, közel húz(ód)ni, közel hozni’ jelentésű szóból.

48 *Emelvényen levő szék*: a βῆμα (e. „béma”) egy olyan emelt platform, ahonnan szónoklatokat lehetett intézni a néphez (ekkor ‘szószék’) vagy ahol ítéleztek (ekkor ‘ítélőszék’).

Messiásnak nevezett Jézussal?” *Leszögezve* mondják neki mind: „Legyen kereszt-re feszítve!” A helytartó pedig mondogatta: „Mert mi rosszat tett?” Ők pedig minden mértéket meghaladva kiáltozgattak, *ahogy leszögezve* mondták: „Legyen kereszt-re feszítve!”

Miután pedig látta Pilátus, hogy semmit sem használ, hanem inkább zendülés támad: *miután* vizet vett, kezet mosott a tömeg előtt, és közben *leszögezve* ezt mondta: „Ártatlan vagyok ennek az igazságosnak a vérétől! Lássátok, ez a ti *dolgotok!*” És válaszul a nép mind *így* szólt: „Az ő vére mirajtunk és a mi utódainkon.” Akkor elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig, *miután* megostoroztatta, átadta, hogy kereszt-re legyen feszítve.

Akkor a helytartó katonái, *miután* magukkal vitték Jézust a légióparancsnokságra, összegyűjtötték köré az egész csapatot. És *miután* levetkőztették, ráterítették egy skarlátvörös *félkör alakú* palástot⁴⁹. És *miután* összefontak egy koszorút tövisből, rátették az ő fejére, és egy nádszálat az ő jobb kezébe, és térdet hajtva előtte kigúnyolták őt, *ahogy leszögezve* mondták: „Örvendj, zsidók királya!” És *miután* ráköptek, *elvették* a nádszálat, és az ő fejéhez verdesték. És mikor kigúnyolták őt, levetkőzték róla a palástot, és felöltöztették őt az ő ruháiba, és elvezették őt a kereszt-re feszítésre.

Kifelé menet pedig találtak egy cirénei embert, név *szerint* Simont, ezt kényszerítették *hordárszolgálatra*, hogy vigye az ő keresztjét.

És *miután* megérkeztek egy Golgotának nevezett helyre, ami az úgynevezett Koponya Helye, adtak neki inni epével kevert borecetet, és *miután* megízlelte, nem akart inni. És *miután* kereszt-re feszítették őt, *széthasítva* elosztották az ő ruháit sorvetéssel, hogy beteljesüljön, ami ki lett jelentve az *isteni* szóvivő által: „Elosztották az én ruháimat maguk közt, és az én köntösömre sorsot vetettek.” És ülve őrizték őt ott. És feltették az ő feje fölé az ő *kárhoztató* okolását megírva: „Ez Jézus, a zsidók királya.”

Akkor feszítenek kereszt-re vele együtt két rablót, egyet jobbról és egyet balról! A mellette elmenők pedig gyalázták őt, *ahogy* csóválták az ő fejüket és *leszögezve* ezt mondták: „A Templomot szétszedő és három nap alatt felépítő! Mentsd meg magadat! Ha fia vagy az Istennek, szállj le a keresztről!” Hasonlóan pedig a főpapok is, gúnyolódva, az írásmagyarázókkal és a vénekkel *leszögezve* ezt mondták: „Másokat megmentett: önmagát nem képes megmenteni? Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és hinni fogunk neki! Bízott az Istenben: szabadítsa meg most őt, ha akarja őt! Mert *így* szólt: »Istennek vagyok fia.«” De ugyanazzal korholták őt a vele együtt kereszt-re feszített rablók is.

---

49 *Palástot*: a chlamys (gör.: χλαμύς, e.: „klámüsz”) egy, a görögöktől átvett ruhadarab, amit tipikusan a tunika fölött hordtak pl. katonák, hivatalnokok, magisztrátusok, királyok, uralkodók.

Hat órától pedig sötét lett az egész földön kilenc óráig. Kilenc óra körül pedig felkiáltott Jézus nagy hangon, *ahogy erélyesen* mondta: „Éli, Éli, la-má sabákhtá-ni?” Azaz: „Én Istenem, én Istenem, miért engem hagytál el?” Az ott állók *közül* némelyek pedig *miután ezt* hallották, *erélyesen azt* mondták: „Illést szólítja ez.” És *miután* azonnal odafutott egy közülük és vett egy szivacsot, meg is töltötte bor-ecettel és egy nádszál köré kerítette: inni adott neki. A többiek pedig *erélyesen* mondták: „Hagyd! Lássuk, eljön-e az őt majd megmentő Illés?” Jézus pedig *miu-tán* ismét nagy hangon kiáltott, elengedte *szellemét*.

És – figyelj! – a Templom függőnye kettéhasadt felülről *az* aljáig, és a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak, és a sírboltok megnyíltak, és sok elhunyt szent teste *életre* kelt, és *miután* az ő *életre* kelése után kijöttek a sírboltokból, bementek a szent városba, és megjelentek sokaknak.

A százados pedig és a Jézust vele őrzők, látva a földrengést és a történeteket, igen megrémültek, és közben *hangsúlyosan* mondták: „Valóban Isten Fia volt ez!”

Volt pedig ott sok távolról nézelődő asszony, akik követték Jézust Galileából és *közben* segédkeztek neki, akik között volt a magdalai Mária, és Mária, a Jakab és József anyja, és a Zebedeus fiainak anyja.

Mikor pedig este lett, jött egy gazdag ember Arimáthiából, név szerint József, aki maga is gyakornokává lett Jézusnak. Ez *miután* elment Pilátushoz, kikérte Jézusnak a testét. Akkor Pilátus megparancsolta, *hogy* adják vissza a testet. És *miu-tán* átvette a testet, József begöngyölte azt egy tiszta gyolcsba, és elhelyezte azt az ő⁵⁰ új sírboltjába, amit a sziklába vágatott, és *miután* egy követ görgetett a sírbolt ajtajába, elment. Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, *akik köz-ben ott* ültek a sírral szemben.

Másnap pedig, ami az előkészületi nap után van, összegyülekeztek a főpapok és a farizeusok Pilátusnál, és *leszögezve ezt* mondták: „Emlékszünk, hogy az az el-tévelyítő így szólt, még életében: »Három nap után *életre* kelek.« Parancsolt meg tehát a sír bebiztosítását a harmadik napig, nehogy *miután* eljöttek az ő gyakor-nokai éjszaka, ellophassák őt és azt mondhassák a népnek: »*Életre* kelt a halottak közül«, és *így* az utolsó tévelygés rosszabb lesz az elsőnél.” És közölte velük Pilá-tus: „Van őrségetek, eredjetek, biztosítsátok, ahogy tudjátok!” Ők pedig *miután* elmentek, bebiztosították a sírt az őrséggel, *miután* lepecsételték a követ.

Szombat után pedig, a szombat-hét első *napjára* virradólag eljött a magdalai Mária és a másik Mária, *hogy* megnézzék a sírt. És – figyelj! – nagy földrengés tör-tént, mert *az* Úrnak egy angyala, *miután* lejött a mennyből és *miután* odament, el-gördítette a követ az ajtóból, és leült arra. Látványa olyan volt, mint a villámlás,

---

50 Ő: a görög nyelvtan alapján Józsefre és nem a testre vonatkozik.

és az ő öltözete fehér, mint a hó. A tőle való félelemtől pedig megrettentek az őrzők, és mintegy halottakká váltak.

Válaszul pedig az angyal *ezt* mondta az asszonyoknak: „Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a keresztre feszített Jézust keresitek. Nincs itt, mert *életre* kelt, ahogyan megmondta. Gyertek, lássátok meg a helyet, ahol feküdt az Úr! És *miután* gyorsan elmentetek, mondjátok meg a gyakornokoknak, hogy *életre* kelt a halottak közül, és – figyeljete! – elóttetek meg Galileába. Ott meglátjátok őt. Figyeljete: megmondtam nektek!”

És miután kijöttek gyorsan a sírboltból félelemmel és nagy örömmel, futottak, *hogy* hírül adják az ő gyakornokainak.

Amint pedig *még* mentek, *hogy* hírül adják az ő gyakornokainak is, – figyelj! – Jézus *szembejőve* fogadta őket, *s közben erőlyesen* mondta: „Örvendjete!” Ők pedig *miután* odamentek *hozzá*, megragadták az ő lábát, leborulva hódoltak neki. Ekkor *erőlyesen* mondja nekik Jézus: „Ne féljete! Eredjete, adjátok hírül az én testvéreimnek, hogy elmehetnek Galileába, és ott engem meg fognak látni.”

Míg ők úton voltak, – figyelj! – *miután* az őrizetből némelyek bementek a városba, és hírül adták a főpapoknak mind a történeteket. És *miután* összegyülekeztek a vénekkal és tanácsot tartottak, elég sok ezüstpénzt adtak a katonáknak, *ahogy leszögezve* mondták: „Mondjátok, hogy: »*Miután* az ő gyakornokai éjszaka eljöttek, ellopták őt, *míg* mi aludtunk.« És ha *esetleg* ez a helytartó fülébe jutna, mi meg fogjuk őt győzni, és titeket gondtól mentessé fogunk tenni.” Ők pedig *miután* átvették az ezüstpénzt, *úgy* tettek, amint kitanították őket. És elterjedt ez a szóbeszéd a zsidóknál a mai napig.

A tizenegy gyakornok pedig elment Galileába, a hegyre, ahová rendelte őket Jézus. És mikor látták őt, leborulva hódoltak neki, de *voltak*, akik kételkedtek.

És miután odament *hozzájuk* Jézus, hozzájuk szólt, *ahogy leszögezve ezt* mondta: „Nekem adatott minden *szuverén* hatalmasság mennyen és földön. *Miután* tehát elmentetek, tegyetek gyakornokokká minden népeket *mint* őket beme-rítők: az Édesapa és a Fiú és a Szent Szellem nevébe; *mint* őket tanítók: *hogy* megőrizzék mindazt, ami parancsolatot csak adtam nektek! És – figyeljete! – én veletek vagyok minden napon a világkorszak *céljának* bevégzéséig. Ámen!”